

Vsem našim bralcem in naročnikom želimo srečno novo leto 1967

II 49386

Poština plačana v gotovini

Cena 50 par (50 S din)

Cerknica, 1. januarja 1967

Leto VI. St. 1

glas NOTRANJSKE

GLASILO SZDL OBČINE CERKNICA

Novoletni intervju s Francem Kavčičem, predsednikom občine Cerknica

Med vsakdanjostjo, potrebami in možnostmi

Je pač tako, da ljudje — vselej razpeti med skrbmi vsakdanjosti potrebami in možnostmi — nehoti pozabljamo na vse tisto, kar je že bilo uresničeno in po čemer smo hrepeneli lani, predlanskim; pozabljamo zato, ker se nam po naših občutkih nekako prepočasi uresničujejo še neizpolnjeni upi... Vseeno pa smo ponosni, ko naši rojaki ali pa ljudje, ki le poredkoma zaidejo v našo občino, začudeni strmiijo in se vprašujejo: »Ja, kdaj in kako ste vse to zmogli?«

Tistega, kar je očitno, pa ni treba še posebej dokazovati z učeni-mi analizami in drugimi podatki. Nič čudnega torej, če sva se s to-varišem Francem Kavčičem, cerk-niškim županom, kot ga imenu-jejo v vsakdanjem jeziku, zlahka sporazumela za tak novoletni po-menek, ki bi minil brez preveč nadrobnega naštevanja števil. O tem, kaj vse se je novega dogo-dilo zadnje leto v naši občini in kaj naj bi predvsem postorili v le-tu, ki ga začnemo.

»Nad čim ste bili letos najbolj zadovoljni?«, se je glasil prvo vprašanje.

»Saj se nisva zmenila, da bi me že s prvim vprašanjem spravili v zadrego,« se v šali huduje pred-sednik Kavčič. »Veliko je tega, nad čemer sem bil letos zadovo-ljen. Začel pa bi s tem, da smo letos vendar enkrat dobili cestno povezavo s Slovenijo... Hočem reči, da je asfaltni trak zavil tudi na Notranjsko, čeprav je res, da je zima prekrizala nekaj načrtov in bo priključek na magistralo Ljubljana—Trst dokončan šele spomladi. Tudi cesto od Starega trga do Loža smo asfaltirali. Tako nam za prihodnje leto ostaja na-loga, da bi asfaltirali še cesto od Grahovega do Loža. Občutek imam, da bomo tiste milijone, kolikor znaša naša udeležba, ne-kako izvrtali...«

PO ASFALTU SKOZI NASO OBČINO DO MORJA

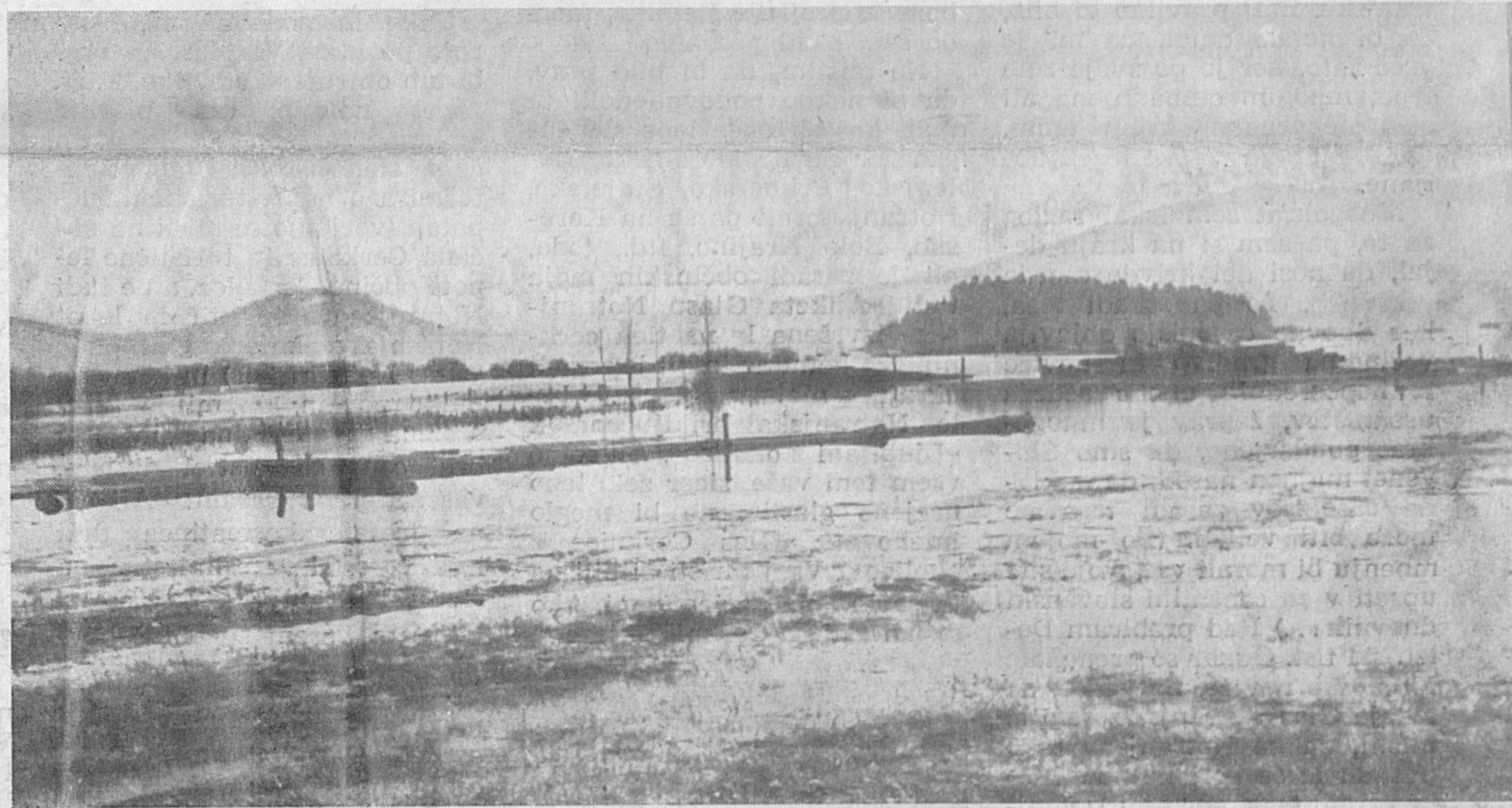
»Ko že govorim o cesti, ki je tudi Notranjcem odprla pot v svet, bi nekaj rad posebej pouda-ril,« nadaljuje tovariš Kavčič. »Pomen te ceste je namreč že zdaj velik. Še večji bo takrat, ko bo zgrajena nova cesta od Gorice do Ljubljane. Tisto pravo vlogo, ki jo cesta skozi našo občino za-sluzi, pa bomo uresničili takrat, če jo bomo speljali do — morja. Z občinama Čabar in Delnice v sosednji Hrvaški smo že navezali stike, da bi se dogovorili o skup-nih prizadevanjih, kako naj to zamisel tudi realiziramo. Gre namreč za to, da je sedanja ce-sta proti Reki slaba in močno obremenjena, Reka kot pristani-

ško mesto pa tudi izven glavne turistične sezone pomeni hudo prometno grlo. Mislim, da mora-mo tudi na turiste, ki neradi dva-krat vozijo po isti poti. Če bi ce-sto od Planine skozi Cerknico in Lož speljali do morja, iztekala pa naj bi se pri Cerknici, bi na zadovoljstvo motoriziranih noma-dov in nas občanov odpadle skoraj vse sedanje težave. V pol ure bi na primer turist iz Crikvenice

lahko prišel v alpski svet Risnja-ka, kjer so imenitne možnosti za hribolazce, lovce in ribiče. Pol ure več pa bi potreboval, da bi na primer drugič v istem dnevu lovsko srečo poskusil na našem Snežniku ali da bi se za slovo od naše domovine okopal v Cerkniškem jezeru, kjer bi ribiči in lov-

Čeprav včasih mislimo dru-gače, standard vseeno narašča. Nimamo sicer podatkov o šte-vilu na novo kupljenih radio-aparatih, televizorjih in pral-nih strojih. Kakor pa se never-jetno sliši, je bilo letos v ob-čini na novo registriranih kar 122 osebnih avtomobilov (vseh je 394), 20 tovornjakov (od skupno 41), 45 motornih koles (vseh je 236) in še 8 drugih vozil. Med novimi osebnimi avtomobili je še najmanj fič-kov, vedno več pa najnovejših modelov zahodnih in vzhodnih avtomobilskih tovarn. Regi-strirana so bila zvečine NOVA vozila.

Sicer pa je v občini že 1231 voznikov motornih vozil. Od tega je letos opravilo šoferski izpit 123 občanov, ki pa so v poprečju trikrat preizkusili svoje znanje pred izpitno ko-misijo preden so prišli do že-ljenega dokumenta. V teh po-datkih niso upoštevani vozniki mopedov.

Cerkniško jezero je spet zalilo polja. O tem nam je tudi pripovedoval župan...

ci dodatno spet prišli na svoj račun. Razen vsega drugega pa bi bila nova cesta približno 30 kilo-metrov krajša od sedanje, čeprav

bi se vijugala skozi malone ne-dotaknjeno naravo, ki nam in so-sedom na Hrvaškem ponuja ne-šteto možnosti za razvoj turizma. Ne smemo namreč pozabiti, da je človek hitro naveličan vedno istih obrazov, kadar je na dopustu; razvejana cestna mreža mu omo-goča, da vidi in doživi tudi tisto, o čemer morda še slutil ni.

NIČ VEČ POTOV ZA GRADBENO DOVOLJENJA

Prav ima predsednik Kavčič, ko takole razvija svoje misli o novi cesti. Turizem bi v naši ob-čini moral dobiti večjo veljavo; cesta od Planine proti Cerknici in naprej je bila prvi pogoj, da popotnike na štirih kolesih zva-bimo tudi na naše področje, med naše naravne lepote in zanimivo-sti. Vemo pa, da se je še vsakdo rad vrnil, kdor je le prišel med nas...

Medtem ko sam pri sebi raz-mišljam, se je tovariš Kavčič že odločil, kaj bi med letošnjimi do-sežki postavil na drugo mesto. Takole pravi:

»Še pred novo gradbeno sezono bo sprejet generalni urbanistični načrt naše občine. Res je, da bo

Na kaj še pozabljamo, ko včasih trdimo, da se nič nove-ga ne zgodi v občini? No, ob-novljena je bila šola v Grahove-m, odprta nova bencinska črpalka v Starem trgu, kup-ljen nov gasilski avtomobil, dokončana izgradnja vodovoda v Loški dolini. In še: nadalju-je se tudi izgradnja kombinata BREST, ki prehaja na najso-dobnejše načine površinskega obdelovanja lesa ter KOVINO-PLASTIKE Lož, kjer so dobili potrebne kredite za dokonča-nje proizvodne hale, v kateri bodo skoncentrirali zdaj vse-povsod raztresene obrate.

za zdaj podrobno obdelal le večje centre v občini, tako Cerknico, Stari trg z Ložem in Rakek. Am-pak res je tudi to, da bo vsak občan, ki bo želel graditi na ur-bano urejenem področju na enem in istem mestu že v nekaj dneh potem, ko bo prosil za lokacijo in gradbeno dovoljenje, lahko do-bil vse potrebne dokumente. Po

(Nadaljevanje na 3. strani)

Predsednik občine tov. Kavčič nas je obiskal med sejo ured-niškega odbora, ki so se je udeležili tudi nekateri sodelavci — dopisniki Glasa Notranjske

Pogovarjali smo se o Glasu Notranjske

Te dni je Občinski odbor socialistične zveze v Cerknici organiziral s predstavniki samoupravnih organov ter nekaterimi vodilnimi uslužbenci delovnih kolektivov naše občine razgovor o občinskem glasilu Glasu Notranjske.

Osnovni namen razgovora je bil predvsem ta, da so se udeleženci pogovorili o dobrih in slabih lastnostih lista, po ponovnem devetmesečnem izhajanju. Če razpravo na kratko povzamemo, potem so si bili udeleženci pogovora o občinskem glasilu edini, da je Glas Notranjske v devetmesečnem izhajanju skoraj v celoti zadovoljil in dosegel svoj namen. To je, kar se da najbolj objektivno informirati občane o najaktualnejših dogodkih v občini. Posebej so udeleženci razgovora poudarili, da je Glas Notranjske v tem letu, bodisi po kvalitativnem pisanju in po tehničnem urejanju neprimerno boljši, kot pa je bil v prejšnjih letih.

Seveda pa je mimo pohvalnih besed o Glasu Notranjske, bila izrečena tudi marsikatera kritična pripomba glede dosedanjega dela uredniškega odbora. Zlasti so bile umestne pripombe, da Glas Notranjske še vse premalo kritično obravnava najrazličnejše deformacije v družbenem življenju cerkniške občine in negativne pojave v delovnih kolektivih naše občine. Zelo spodbudna je

bila tudi pripomba, da Glas Notranjske vse premalo kritično obravnava delo organov na občinski skupščini, zlasti pa delo posameznih svetov pri občinski skupščini.

Najbolj pereč problem, ki so ga obravnavali predstavniki samoupravnih organov in vodilni uslužbenci delovnih kolektivov naše občine pa je nedvomno finansiranje izhajanja Glasa Notranjske. Po tem kar smo lahko slišali od udeležencev razgovora finansiranja Glasa Notranjske še zdaj ni urejeno. Ni urejeno zlasti zavoljo tega, ker niso vse delovne organizacije, med njimi zlasti Kovinoplastika iz Loža pri Starem trgu pristale na sofinanciranje lista. Predsednik delavskega sveta Kovinoplastike je obširno obrazložil, zakaj njihov kolektiv ni pristal na sofinanciranje glasila. Iz njegovih besed lahko povzamemo, da zavoljo varčevanja, ki so ga v kolektivu uvedli že letos, še bolj pa ga bodo po njegovih besedah uveljavili prihodnje leto. Predstavniki Kovinoplastike pa so povedali, da so pripravljene Glasu Notranjske v vsakem primeru pomagati tudi finančno, toda le v obliki raznih reklamnih oglasov. To pa je po mnenju drugih udeležencev razgovora, dokaj nestabilen vir dohodkov za urejanje in izdajanje Glasa Notranjske.

Nedvomno pa bo treba v prihodnje, to je že v naslednjem letu tudi pri občinski skupščini doseči, da bo tudi ona namenila za finansiranje Glasa Notranjske del stalnih sredstev iz občinskega proračuna. Po precej živahni razpravi so udeleženci razgovora dali tudi zanimivo pobudo, da bi Glas Notranjske razširili tudi na sosednjo logaško in morda celo na idrijsko občino. V zvezi s tem so sprejeli tudi sklep, da se je treba o tem čimprej pogovoriti s predstavniki obeh sosednjih občin, najprej pa seveda s predstavniki logaške občine, ki je kot smo še slišali zelo zainteresirana, da bi Glas Notranjske pisal tudi o njihovih problemih. S tem, če bi Glas Notranjske razširili še na logaško občino bi se tudi precej znižali stroški izhajanja, ker bi se naklada od sedanjih 3.200 izvodov prav gotovo dvignila na 6.000 izvodov. Tedaj pa bi Glas Notranjske lahko tiskali že na rotacijskem stroju, kar bi tudi pomenilo precejšnje zmanjšanje stroškov.

In slednjič naj zapišemo še to, da so udeleženci razgovora, ki so se tokrat udeležili zares polnoštevno, izrazili željo, da bi se o našem glasilu letno vsaj dvakrat takole pogovarjali, če ne morda še večkrat.

M. Živkovič

Stolpec naših rojakov iz tujine

V preteklem mesecu smo zopet prejeli veliko število pism naših rojakov, ki se radi spominjajo svoje domovine. Nekatera pisma bomo zopet, kot v preteklih številkah, objavili.

JOHAN ZALAR, 833 N. st. Clair st. Painesville, Ohio 44077, USA nam piše: Cenjeni urednik Glasu Notranjske! Prejel sem že nekaj izvodov časopisa, ki mi je zelo všeč. Žal mi je, da se nisem z vami seznanil že, ko sva bila z ženo na obisku v stari domovini in sicer v Otavah nad Begunjami. Večkrat sva obiskala tudi sorodnike v Cerknici. Kakor razumem, stane naročnina 1 dolar. Pošiljam pa vam 5 dolarjev, to je za 5 izvodov, ker se hočejo moji prijatelji, ki so tudi iz naših krajev, naročiti na časopis in sicer: J. Mohorčič, 6280 Taylor rd., Painesville, Ohio 44077, USA, Frances Pillar, 619.2 nd st. Fairport Harbor, Ohio 44077, USA, Ana Švigel, 214 Vine st. Fairport Harbor, Ohio 44077, USA, Josep Branisel, 741 Hine Ave Painesville, Ohio 44077, USA. Hvala in iskren pozdrav

JOHN ZALAR

JOŽE GODEŠA, Byng Ave Kapuskasing, Ontario, Canada nam piše:

Dragi prijatelji! Gotovo se Vam bo čudno zdelo, da se Vam oglašam iz Canade. Sprejel sem tri izvode Glasu Notranjske, ki jih rad berem. Pošiljam Vam pet dolarjev za naročnino lista, zato Vas lepo prosim, da mi časopis še naprej pošiljate.

Pozdravljeni vsi skupaj pri Glasu Notranjske

JOŽE in NEŽKA GODEŠA

FRANCKA URBAS, Camden on Gaully, Bot. 159 W. Va. 26208, USA. Cenjeno uredništvo! Sprejemam Vaš časopis, ki ga zelo rada berem, zato prosim, da mi ga še naprej pošiljate. Obenem prilagam denar za naročnino.

S spoštovanjem pozdravljam

FRANCKA URBAS

ŽNIDARŠIČ MARIJA, 402 Frase Ave, Barbeton, Ohio, 44203 USA se nam ponovno oglaš s prijaznim pismom.

Sporočam Vam, da Glas Notranjske redno dobivam in ga z veseljem takoj preberem. Prijetno sem bila presenečena, ko sem brala v novembrskem listu v stolpcu naših rojakov moje pisemce. Ko govorim z znanci, mi povedo, da radi berejo cerkniške novice in slike so tudi zelo lepe. Prilagam Vam en dolar za trud in podporo listu.

Uredniškemu odboru in Cerkničanom želim srečno Novo leto.

MARIČKA ŽNIDARŠIČ

ANNA SLABE, 15320, Lucknow Ave, Cleveland, Ohio, 44110, USA, nam piše:

Cenjeno uredništvo Glasu Notranjske! Sporočam Vam, da sem dobila v moje začudenje že tri časopise iz Notranjske, ki se mi zelo dopade. Kadar čitam, so moje misli v Sloveniji in se spominjam moje mladosti, vendar takrat ni bilo tako lepo, ker smo bili revni. Pred štirimi leti sem bila pri Vas, pa se je vse predurilo. Ne morete verjeti, kako zelo lepo je bilo po 42. letih stopiti na slovensko zemljo. Veste, tole mi občutimo, ko smo odsotni toliko časa. Ker se mi list dopade, Vam pošiljam naročnino za dve leti in sicer za mene za Zoro Petruška, 1404 E. 52, St. Cleveland, Ohio 44103, USA. En dolar pa je za podporo listu. Želim Vam srečno Novo leto.

ANNA SLABE

VALENTIN MLAKAR, La Lannelle, Beauvais France nam piše:

Drago uredništvo! Dobili sem dve številki Glasu Notranjske, kateri se mi zelo dopade, zato Vas prosim, da mi ga še naprej pošiljate. Tako dobim stalne novice iz našega lepega kraja Loža in enako naše Notranjske. Naročnino Vam bom poslal v našem denarju, obenem Vas lepo pozdravljam celo uredništvo Notranjske in želim uspešno Novo leto.

VALENTIN MLAKAR

FRANCE VIDRIH, 15215, Rt. 166, Chardon, Ohio, 44024 pa piše:

Tovariš urednik! Prav lepa vam hvala, da ste mi poslali list Glas Notranjske, ki opisuje Cerknico, ker sem od tam doma in sicer po domače Cibov France. V Ameriki sem od 1920. leta, doma sem bil v tem času že dvakrat in mogoče pridem zopet drugo leto, takrat se bomo osebno spoznali. Voščim za Novo leto Vam in drugim poznanim v Cerknici, posebej pa mojemu bratu Jožetu, njegovi družini in Ivani Vidrih.

FRANCE VIDRIH

Vsem rojakom v tujini želimo srečno, zdravo in zadovoljno novo leto 1967

Uredništvo

Pisma uredništvu

Tovariš urednik!

Na začetku svojega pisma želim poudariti, da se po rojstnih in rodbinskih podatkih ne morem imeti za prebivalca Notranjske. Bolj pravilno bi bilo, če bi nekdo dejal, da mi je všeč zato, ker je po svoje zelo lepa, mnogim odmaknjena ali celo nepoznana, kljub temu, da se nahaja v okolici Ljubljane.

Mnogokrat sem iskal razlog za to, pa sem si na kraju dejal, da nosi del krivde morda tudi tisk. To pa zaradi tega, ker dnevno časopisje objavlja večinoma gradivo in novice iz neposrednih okolice sedeža uredništva, čeprav je mnogokrat poudarjeno, da smo Slovenci majhen narod, da naklada časopisov zaradi tega ne more biti velika. (Po mojem mnenju bi morali vse svoje sile upreti v en centralni slovenski dnevnik...) Rad prebiram Dolenjski list. Odkar so prenehale Kočevske novice, ne vedoč, da izhaja Glas Notranjske, sem si mislil, da bo Notranjska tako postala le še bolj neznana. To pa zaradi tega, ker tudi Dolenjski list ne posveča preveč pozornosti — razen drobnih novic — delu Notranjske.

Bil sem presenečen nad »Glasom Notranjske«, ko sem te dni dobil v roke št. 9 — za 28. november 1966. Vse v njem se mi dopade — kvaliteta tiska in lepota slik še posebno, urejenost, problematika, katero obravnava, stik z ljudmi, napotki o mladini itd. Poleg tega se vidi, da uredništvo išče čimveč stikov tudi z ljudmi, ki že desetletja odhajajo v širni svet, katerim pa vendar ostane domač svet lep in če nič drugega, si vedno želi nazaj — vsaj še umret.

Ko sem tako prelistaval »Glas Notranjske«, se mi je nehote porodila misel, da je pač sodobno, da imamo Gorico in Novo Gorico, Vzhodno in Zahodno Nemčijo, Južno in Severno Korejo, dva Vietnama in podobno. Zdi pa se mi, če sem prav obveščen, tudi dve Notranjski. Že v navadi je, da nas delijo občinske meje in tu se po mojem mnenju začne naše moči drobiti. Tisk s podobnim naslovom, ne glede na to, kateri organ ima toliko materialnih možnosti, naj zbere

okoli sebe Notranjce, ne samo tiste iz Cerknice, saj imajo vsi enake cilje in želje, mar ne? Pa preberimo to, za mene prvo številko! Razočaranje! Poiskal bom še prejšnje številke, morda sem sodel prenalgo?

Ne mislim, da bi bilo prav, da bi nekdo ponovno delil ta mali košček naše lepe slovenske zemlje na Gorenjsko, Dolenjsko, Primorsko, Stajersko, Notranjsko ali pa še na Koroško, Belo Krajino, itd., toda, ali je zaradi občinskih meja tudi »Anketa Glasu Notranjske« izvršena le na tleh cerkniške komunice in ali je zaradi okrajnih meja v časopisu »Delo« Notranjska »priključena« k »Ljubljani z okolico«. Ali se po vsem tem vaše, sicer zelo lepo urejeno glasilo, ne bi moglo imenovati »Glas Cerknice z okolico«? Vsaj turisti bi bili na ta način dobro orientirani. Ako se nameni na Cerkniško jezero,

ske odnose«, kjer je napisano Cerknice, izdajanje le tega povzdig za slovenski narod in ne le za občane Cerknice, domovina je ljubezniva in topla, da je skratka »Glas Notranjske« pisana beseda za naš slovenski narod.

Take in podobne misli mi roje po glavi ves čas, ko prebiram omenjeno številko. Tako zopet naletim na pisanje »...mnenja smo, da je prav, če se sleherni občan dobro informira o naših turističnih lepotah (verjetno se misli na občano Cerknice in turistične lepote občine Cerknica, a ne tudi Notranjca in turističnih lepot Notranjske, katere glasilo je »Glas Notranjske«) in ker vam lahko povem, da mi je blizu »zelena bratovščina« in sem bral cene za odstrel divjadi, vas zaupno vprašam: »Ali cene trofeje kosmatinca drži tudi, če dobi odrešilni strel na ribniški strani?«

Potem berem še »Mačehov-

Udeleženci sestanka v Cerknici med razpravo o razširitvi Glasa Notranjske

mu je na voljo informacija v »Glasu Cerknice«, če pa želi dobiti podatke o zasedenosti turističnih kapacitet na Travnici, Sodražici ali v Loškem potoku, potem naj bere rubriko sobotne številke »Dela« pod »Ljubljana z okolico«.

Ni čuda potem, da so možnosti nakupa starejših kmečkih hiš v skoraj vseh krajih občine (Cerknica) — Notranjska, da je »Glas Notranjske« za izseljenko Francko Okorn, ki je obiskala svojega prijate-

lja, ki je doma »tam nekje« od zopet samo v imenu občine Cerknica.

Želel bi, da bi Glas Notranjske bil list vseh Notranjcev. V tem primeru bi se čutil srečnega, če bi postal lahko njegov naročnik, kljub temu, da nisem Notranjec. Želim samo, da bi postali vse bolj združeni doma, ne pa nepoznani ali celo izseljeni v tujini. Z eno besedo, dokler bomo Slovenci majhen in šibak (po sredstvih) narod, naj vsaj Glas Notranjske po-

stane glasilo vsega tega dela slovenskega žilja... Pot od »Glasu Notranjske« do tu ni dolga niti nemogoča...

Ako me lahko prepričate, da skušate obljubiti, da se boste trudili (eno in drugo je nepotrebnost fraza) in ugodili takim željam, sem prepričan, da bo list kot tak vsebinsko zanimiv, lepo tiskan in tehnično lep dosegel večjo podporo pri širšem krogu bralcev in s tem opravičil svoj namen. To tudi iskreno želim.

S spoštovanjem

JOŽE ROTAR

Ljubljana, Črtomirova 11

Pripomba uredništva: Hvala za pismo. Naj odgovorimo brez fraz: že smo se odločili za predlog, da predlagamo sosednim občinam, ki so na območju Notranjske, ustanovitev skupnega notranjskega glasila.

TOVARIŠ UREDNIK!

Zrimšek Anton in Avsec Janez, ki služiva vojaški rok v VP 6381-1 v Strumici pozdravljaja vas in uredništvo in želim vam in vsem občanom srečno novo leto.

Prosiva vas, da bi nam poslali »Glas Notranjske« na najin naslov, ker si želiva novic iz domačega kraja.

POPRAVEK

V našem uredništvu se je oglasil Franc Žnidaršič iz Cerknice in nam povedal, da pismo, ki smo ga objavili v rubriki »Pisma uredništvu« v prejšnji številki, ni on napisal in ne podpisal in da si je po vsej verjetnosti nekdo drug izposodil njegovo ime. Tovarišu Francu Žnidaršiču se s tem opravičujemo, toda moramo pripomniti, da uredništvo ne more pri številnih dopisih ugotavljati, ali so podpisani res avtorji dopisov ali ne. Kaže, da bomo morali odslej paziti tudi na to. Anonimnemu piscu pa naj povemo, da ni pokazal prav nobenega junaštva s tem, da je pod svoja mnenja podpisal drugega. Ali se je česa bal ali karkoli je vmes, razlogov za tako početje ni imel.

Med vsakdanjostjo, potrebami in možnostmi

(Nadaljevanje s 1. strani)

želji bo lahko dobil tudi načrte. Kdor pa želi graditi drugje, pa bo moral čakati malo dlje, čeprav spet ne tako dolgo kot doslej. S to noviteto v našem delu namreč želimo poudariti pomembnost urbanistične politike pri razvoju naselij v naši občini in pri čemer smo doslej bili brez prave moči, ker niti sami nismo imeli potrebnih dokumentacije. S tem pa praktično odpadejo vzroki za morebitne črne gradnje, k čemur so bili ljudje doslej marsikdaj prisiljeni, ker tudi po zelo dolgem čakanju niso mogli priti do potrebnih dovoljenj.

»Kritika občanov je torej za-
legla?«

»Ja, seveda je, ampak lepo prosim, nikar teh stvari ne poenostavljajte! Priprava urbanističnega programa in podrobnih načrtov zahteva določeno strokovno pot in tudi veliko časa. Če bi bili ljudje o vsem tem podrobno obveščeni, ne bi bilo take kritike na račun počasnosti občinske uprave. Rekel bi, da odborniki niso v celoti izpolnili svojega poslanstva, saj so bili z vsem na tekočem. Občanom in volivcem, ki so jih izvolili, pa tega niso zmeraj povedali, čeprav bi morali in čeprav te zadeve posegajo na eno tistih področij, ki občane najbolj zanimajo.«

INFORMIRAN OBČAN LAHKO POMAGA PRI OBLIKOVANJU SKUPNE POLITIKE

»Sploh pa mislim, da bi se pri informiranju občanov poleg klasičnih oblik morali bolj posluževati tudi naj sodobnejših oblik obveščanja,« nadaljuje tovariš Kavčič. Naše občinsko glasilo GLAS NOTRANJSKE lahko pri tem veliko pomaga. Menim, da je dolžnost občinske skupščine, da podpre tudi finančno in na vse ostale možne načine nadaljnje izhajanje našega časopisa, kajti to dobro informiran občan lahko sodeluje in pomaga pri oblikovanju skupne politike, skupne skrbi za nadaljnji razvoj in precvet naše občine!«

(Naj nam tovariš predsednik ne zameri, če ga bomo morda že kmalu spomnili na njegovo obljubo, op. uredništva Glasu Notranjske.)

OB JEZERU IN OKOLI NJEGA

Nič koliko smo že slišali zamišliti o nadaljnji usodi edinstvenega jezera na svetu, našega Cerkniškega jezera. Zdaj, ko smo spoznali da se pri uresničevanju konkretnih načrtov lahko opremo le na lastne sile, lahko zapišemo nekaj več o tem. Predsednik naše občine meni:

»Ko gre leto mimo si štejem v prijetno dolžnost, da lahko povem, da je že izdelana vsa potrebna dokumentacija v zvezi z ojezeritvijo Cerkniškega jezera, pri čemer nam je veliko pomagal tudi Sklad Borisa Kidriča. Že v naslednjem letu začnemo z realizacijo projektov. Zamašili bomo vse ponore, jezeru pa odprli nov odtok z zatvornicami, ki bodo zgrajene na območju Velike in Male Karlovice. Del svojega fenomena — presihanja bo jezero kljub temu še obdržalo, saj se bo jezerska gladina še gibala, vendar do ničle le vsakih pet do šest let enkrat, pač v najbolj sušnih letih. Tako namreč napovedujejo strokovnjaki. Za uresničitev tega projekta pa bomo potrebovali vsega 56 milijonov S din, kar je kaplja v jezero (če lahko malo zlorabim podobno ljudsko izročilo!), kajti vsi dosedanja projekti za ekonomsko izkoriščanje jezera bi terjali najmanj eno in največ pet milijard starih dinarjev, preden bi se sploh začel vračati denar. Z ojezeritvijo pa bomo ustvarili osnovne pogoje, da bi lahko začeli z izgradnjo turističnih objektov, ki bi bili stalno uporabni in domala neodvisni od muhavosti

narave. Denar za to pa je mogoče postopoma vlagati, se pa hitro vrača!

Dodal bi samo še to-le: v omenjenih 56 milijonih ni vštet denar za odkup zemljišč, ki bodo poplavljeni. Zainteresiranim kmetom je občina pripravljena nuditi druga, za kmetijsko proizvodnjo neprimerno bolj ugodna zemljišča, sicer pa odkupiti njihov svet. Vsiljevati ne mislimo ničesar. Ljudje naj se sami odločijo, kaj bi raje imeli.«

VPRAŠANJA JUTRIŠNIH DNI

Včasih mislimo, da samo pomankanje sredstev zavira uresničevanje načrtov in predvidevanj. Ampak letos se je na primer zgodilo, da smo v občini imeli denar za ureditev asfaltiranih parkirnih prostorov za motorna vozila, pa ga nismo porabili. Zakaj ne? Tudi kanalizacijskega in podzemnega električnega omrežja namreč še nimamo urejenega, pa bi zato res bilo nesmiselno, če bi parkirne prostore uredili in asfaltirali, pa jih spet razkopali, ko bi kopali nove kanale in jarke za polaganje kablov. Z novimi urbanističnimi programi in načrti podzemeljskih instalacij bo tudi to urejeno. In ko bo urejeno, nihče ne bo več mogel parkirati svojega avtomobila kakor se mu bo zdelo, ampak tako, kot je to treba storiti, da zaradi tega ne trpita zunanji videz in prometna varnost nekega kraja. Pa še prav bo to prišlo, kadar bomo iskali prostor za naše konjičke v bolj prometnem kraju, na primer v Ljubljani!

No, res je tudi to, da ob obilju vsakdanjega dela človek zagreši tudi kakšno nerodnost. Tudi občinska uprava je grešila. Tovariš Kavčič pripoveduje:

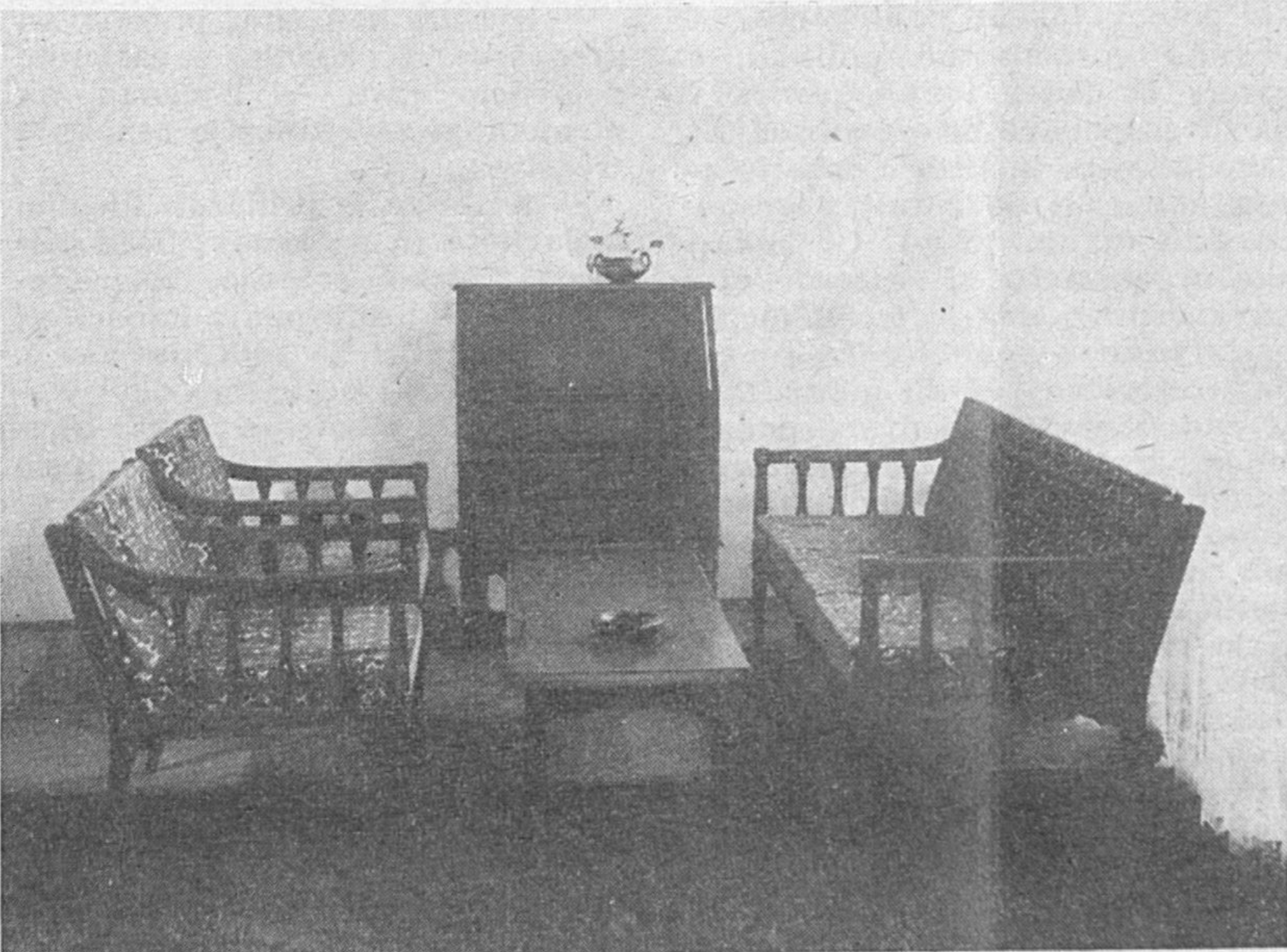
»Dopustili smo, da se je podrl avtomatizem pri pobiranju prometnega davka od prodanega lesa. Ko so nam pri GG Postojna nekega dne rekli, da pravzaprav ni njihova naloga, da bi za nas pobirali ta davek in prav so imeli, ko so to rekli, se nismo dovolj hitro zganili, oziroma pomenili o drugo, tudi ugodni rešitvi. Zdaj pa imamo sitnosti. Kmet nikoli ni protestiral, ko so mu GG Postojna odtegnili davek in izplačali samo tisto, kar je čisto njegovo? Ampak zdaj, ko mu izplačajo v bruto znesku, denar lepo vzame, mi pa potem izterjevalca pošiljamo za njim... Tako še zdaj ni-

Ko vas pot pripelje do Unca
se zglasite v gostilni ROGELJ.

Dobro boste postreženi.

Obenem čestitamo gostom in
občanom srečno leto 1967

ROGELJ NA UNCU

Del asortimenta pohištva za izvoz v ZDA

smo uspeli izterjati dobrih 30 milijonov dinarjev... Denar pa je več kot krvavo potreben. Med drugim smo tudi zaradi trenutnega izpada iz tega vira proračunskih dohodkov samo do polovice izpolnili obveznosti, ki jih imamo do šol druge stopnje. Skratka; to je izkušnja več, kako ne smemo delati!«

Drugače pa je še veliko vprašanj jutrišnjega dne, ki odganjajo spanec vsem nam, pa tudi našemu županu. Dogovoriti se bo treba, na kakšen način zbrati 400 milijonov, kolikor bi postopoma, v razdobju petih let, potrebovali za obnovo vodovoda v Cerknici in na Rakeku. Potem je vprašanje, kje dobiti več denarja za potrebe šolstva, kajti tudi ob idealnem funkcioniranju občinske uprave ga bo še vedno raje premalo kot preveč...

Pa kaj bi še našteval, saj vemo, kaj nas še teži, mar ni tako?

Za to ne potrebujemo števil, kakor je tudi predsednik naše občine tovariš Franc Kavčič skoraj brez njih lahko spregovoril o nekaterih izmed mnogih zadev, ki smo jih letos vendarle uspeli urediti.

Vendar ljudje smo in ostajamo — ljudje... Ob letu bodo izrečene podobne besede, toda o novih, drugačnih željah, oziroma problemih. Ne samo zato, ker si vselej voščimo vso srečo v Novem letu, ampak in predvsem za to, ker se trudimo za uresničevanje naših želja, ker vemo, da moramo iti in da tudi lahko gremo s časom naprej.

Torej:

SREČNO V NOvem LETU 1967!
Milan Govekar

Pavla Štritof dela v lakirnici Tovarne pohištva Martinjak (Kombinat Brest) — »Zasluzim čez 60.000 S din na mesec«, nam je povedala

Brestove prodajne perspektive za 1967. leto

- Ne bo prvič povedano, da je BREST Cerknica eden največjih jugoslovanskih proizvajalcev pohištva za izvoz. Tako je zaključil tudi
- 1966 leto. Povečanje obsega proizvodnje, pa je omogočilo, da so tudi domači potrošniki prejeli BRESTOVE pohištvene izdelke v večji
- količini kot pretekla leta. Zanimanje za izdelke je vse in vse večje,
- saj so že v oktobru in novembru napravljeni zaključki za več stotisoč dolarskih poslov za ZDA, Francijo itd.

Kaj obsega BRESTOV prodajni program? Ta ni ozek, saj register izdelkov, ki so živi poleg žaganega lesa, zabojev, ladijskega poda, ivernih plošč in ognja odpornih azberest plošč, kaže, da ima samo tovarna pohištva v Cerknici kar 51 vrst izdelkov, TP Martinjak pa kar 64 vrst izvedenk, katerih število še raste. Skupaj je v pohištvu kar 115 izvedenk pohištva, ki pa se še naprej delijo v celo vrsto najrazličnejših končav, dodatkov tapet, stekla in podobno. Pohištvo je že od nekdaj modelni artikel, zlasti to velja za svetovno tržišče, posebej pa še za ZDA. Ker je prav tovarna pohištva

Martinjak najbolj usmerjena na to tržišče je povsem razumljivo, da ima tako širok asortiment.

Že v uvodu je rečeno, da se je BREST na 1967 leto pripravil že zgodaj, saj je novembra že imel pod streho vrsto pogodb za nadaljnje leto. To v tovrstni proizvodnji mnogo pomeni in lahko rečemo, da je to daleč boljše kot pa v preteklih letih, ko prav prve mesece ni bilo pravih naročil. Kje so vzroki za to? Odgovor na to vprašanje moramo iskati predvsem v naslednjem:

● Standardna kvaliteta in soliden servis ustvarjata dobro ime ne samo pri tistem kupcu, ki mu blago dobavljaš, ampak se razširi tudi do ostalih kupcev, ki spoznajo dobavitelja v vsej njegovi solidnosti.

● Stalna in neprekinjena obdelava svetovnih tržišč preko lastnih nastopov, kakor tudi predstavnikov izvoznih podjetij.

● Kvaliteta ne zadovoljuje samo enega potrošnika, dober glas o izdelku omogoča, da promet raste, s tem pa tudi velikost proizvodnih serij.

Lahko bi našli še vrsto vzrokov, kako je mogel BREST prav v zadnjem letu prodreti do kupcev Chicaga in drugih mest v ZDA, ki so bili vrsto let zainteresirani za sodelovanje. In danes — prišli smo do tesnega, lahko rečemo kooperacijskega sodelovanja z ameriškim tovarnam pohištva, tako glede delitve asortimenta, kot vloge pri montaži in kompletiranju izdelkov. Pri tem niso mišljene samo jedilne garniture, tu gre tudi za vrsto fote-

ljev in drugega drobnega pohištva. Jasno je, da, če bi sedeli doma in čakali, kdaj bo od kje kdo prišel, teh uspehov ne bi dosegli. Neposredni stiki, uspešne razstave doma in v svetu odpirajo najboljše pogoje za tako sodelovanje.

Razen ameriškega tržišča je nujno omeniti še BRESTOV delež v Franciji, Nemčiji in delno v vzhodnih državah, saj v ZSSR že skoraj 10 let izvažamo določeno količino pisalnih miz. Lahko je še naštetih države, kjer najdemo BRESTOV izdelek. Res, prava svetovna trgovina. V skladišču čisto najde pripravljene oboje za vse strani sveta, ta za ZDA, ta za Švico, ta za ZSSR in tako naprej. Človek bi rekel, saj se govori samo o izvozu. Pa ni tako. Uveljavitev z radio in TV vitrinami, METKAMI, kavči, FLORIDO, stoli Sardan na domačem tržišču je tako velika, da povzroča stalno skrb, kako zadovoljiti potrošnika. Pojdite in videli boste, da ne samo na Notranjskem, temveč po vsej Jugoslaviji najdete v hišah BRESTOV izdelek. Stol Sardan je malodane ponarodel stol sedanje dobe, saj ga najdete prav povsod. Isto je z drugimi izdelki. In še nekaj je treba podčrtati, kar se tiče domačega trga. Kvaliteta, ki zadovoljuje potrošnika v Franciji, Nemčiji itd. je namenjena tudi domačemu potrošniku. Mnogokrat pravijo, da ni tako — vsak, ki dela v tovarnah BRESTA, pa lahko potrdi, da gre enako blago iz enega kupa zdaj za izvoz, zdaj za potrošnika nekje v Jugoslaviji. In tako je prav. Škoda je le v tem, da je zaradi zadrževanja formiranja prostih cen prav kvalitetna proizvodnja pohištva najbolj prizadeta.

To pa je tudi vzrok za opuščanje vrste izdelkov, ki so dolgo časa zadovoljevali naše potrošnike.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Občinski sindikalni svet je spregovoril o gospodarjenju in izkoriščanju kapacitet

Konec meseca novembra je bila v Cerknici seja občinskega sindikalnega sveta, ki je bila posvečena predvsem obravnavi doseženih rezultatov gospodarstva v občini v prvih devetih mesecih letošnjega leta in izkoriščanju kapacitet naših proizvodnih organizacij. Iz razprave je bilo moč sklepati, da je reforma že pognala korenine v vseh gospodarskih organizacijah, na kar kažejo predvsem slabši rezultati ekonomskega stanja nasproti lanskemu istemu obdobju. To pa je usmerilo člane občinskega sindikalnega sveta v obravnavo izkoriščenosti kapacitet v naših gospodarskih organizacijah. Na osnovi analize izkoriščanja kapacitet v občini Cerknica, ki je bila izdelana po sklepu predsedstva ObSS, se da že samo s primerjavo zasedenosti kapacitet po izmenah z republiškim povprečjem ugotoviti naslednje:

Slovenska industrija je imela v letu 1964 v I. izmeni 65 % zaposlenih, v II. izmeni 26 %, in v III. izmeni 9 % zaposlenih, medtem ko znaša povprečje po izmenah v naših proizvodnih podjetjih v letu 1966: v I. izmeni 69 %, v II. izmeni 26,5 %, in v III. izmeni 1 % zaposlenih!

Pri tem je važno poudariti, da so podatki o izmenah v republiškem povprečju prikazani za leto 1964 in, da so se do danes razmere prav gotovo spremenile v prid II. in III. izmene, kar pomeni, da so podatki v naši proizvodni dejavnosti še toliko bolj neugodni.

Razen Bresta so vsa ostala podjetja glede na tako primerjavo izkoriščanja kapacitet letošnje leto pod republiškim povprečjem iz leta 1964.

Seveda navedena primerjava izkoriščanja kapacitet ni najboljša, vendar naša podjetja nimajo neke metodologije, po kateri bi se dalo ugotoviti realno stopnjo izkoriščenosti kapacitet.

Značilnost, ki jo odkriva analiza izkoriščanja kapacitet, je v tem, da so kapacitete boljše izkoriščene predvsem v večjih podjetjih (npr. Brest in Kovinoplastika), na kar vplivajo predvsem naslednji faktorji: raziskanost tržišča, število strokovnega kadra in modernjša industrijska proizvodnja. To pa terja več kooperantskih odnosov, specializacij in tudi integracij.

Člani občinskega sindikalnega sveta so bili mnenja, da bi bilo napak, če bi se vmešavali v strokovne rešitve tega problema, hočejo pa, da hitreje naraščajo predvsem realni osebni dohodki v skladu s produktivnostjo dela in zaposlenosti. Udeleženci seje so

naglasili, da padajo na naš sindikat očitki, da se zanima predvsem za porast osebnih dohodkov in standarda, ne pokaže pa direktno na to, kako naj podjetja to dosežejo. Večina članov ObSS je bila mnenja, da so nakazani dovolj jasni izhodi v optimalnem izkoriščanju kapacitet, pri katerem so rezultati gospodarjenja najboljši. Ze premajhna nezainteresiranost za izračun kapacitet v naših gospodarskih organizacijah in letos izdelani srednjeročni plani razvoja gospodarskih organizacij kažejo, da nekatera naša podjetja tudi v prihodnje ne iščejo izhoda v boljšem izkoriščanju kapacitet, niti v preorientaciji proizvodnje. Take razmere so najbolj značilne za podjetja Jelka Rakek, Gaber Stari trg in Center obrti Cerknica. Pri vsem tem pa so ugotovili člani ObSS, da bo zaposlenost v občini do konca leta 1970 porasla le za okoli 200 ljudi, da pa vsako leto konča osemletno šolanje ca. 270 otrok in da bo odhod delovne sile v pokoj v teh letih znatno manjši, kot je bil do sedaj (podaljšana delovna doba).

Pri vsej tej problematiki pa je čutili premalo prizadevanj občinske skupščine zlasti za perspektivno zaposlovanje, ki lahko pripelje do družbenega problema in premalo prizadevanj s strani samoupravnih organov, da bi svoje srednjeročne programe korigirali na programe, ki bi bili dejansko zrelo prizadevanj, ki jih terja naša reforma.

Na osnovi take problematike je ObSS sprejel naslednje zaključke:

- Gospodarske organizacije naj uvedejo sistematično spremljanje izkoriščanja kapacitet za posamezne oddelke in celotno gospodarsko organizacijo in skušajo doseči optimalno stopnjo izkoriščanja;

- ObSS predlaga zlasti delavskim svetom Jelke, Gabra in Centra obrti, da prouče možnosti uvedbe večizmenskega dela v srednjeročnem planu. Pri tem je mišljena modernizacija in reorganizacija delovnih procesov. Na podlagi tega bi se sprostila delovna sila za večizmensko delo, obenem pa bi za polnoizmensko delo lahko zaposlili tudi novo delovno silo;

- ObSS bo skupaj z občinskim odborom SDL ustanovil društvo inženirjev in tehnikov, katerega osnovna naloga bo strokovna pomoč manjšim organizacijam, ki so kadrovsko najbolj šibke.

Danilo Mlinar

Lansko leto so v Kovinoplastiki Lož prevažali stroje zaradi poplave v novo proizvodno halo v Ložu, letos pa na LIK Brest Cerknica — obrat Marof

Franc Hvala

Volilne konference krajevnih organizacij socialistične zveze

Novi statut SZDL Jugoslavije je prinesel nekatere spremembe organizacijskega načrta, važnejši pa so vsekakor vsebinsko novi odnosi, ki naj v pogojih razvoja družbe samoupravljalcev dejansko dobijo ob vsestranskem prizadevanju članov Socialistične zveze polno veljavo.

Priprave na krajevne konference so potekale od sredine oktobra, zato je pričakovati, da bo vsebina razprav na posameznih konferencah res odraz problemov ljudi s tistega področja. Poleg tega bodo volilne konference krajevnih organizacij SZDL tudi bogata osnova za delo občinske konference Socialistične zveze v prihod-

njem mandatnem obdobju in za razpravo na njenem prvem zasedanju v mesecu januarju prihodnjega leta.

Občinski odbor SZDL Cerknica je na plenarni seji dne 14. 12. 1966 sprejel začasn sklep o volitvah članov občinske konference in članov odborov krajevnih konferenc SZDL. Ta začasn sklep bo veljal do sprejetja pravilnika naše organizacije. Občinska konferenca bo z nadzornim odborom štela 57 članov. Posamezne krajevne konference bodo volile sledeče število članov: Begunje 4, Babno polje 2, Cajnarje 2, Cerknica 11, Grahovo 6, Nova vas 3, Rakek 11, Ravnik 2, Stari trg 14, Žilce 2.

Na plenarni seji Občinskega odbora SZDL je bila ponovno poudarjena potreba po čim širšem vključevanju ljudi pri reševanju problemov določene kraja, bila pa je tudi izražena misel, da se ne poslužujemo dovolj raznih oblik dela, ki to omogočajo (zbori volivcev, javne tribune). Kolikor se pa poslužujemo teh oblik dela, nismo vedno dovolj pripravljeni, oziroma niso dnevi redi prilagojeni določenemu kraju in njegovim problemom. Verjetno iz tega izhaja tudi naše »sestankarstvo«, ki bi ga bilo možno v veliki meri zmanjšati. Z manjšim številom kvalitetnejših zborov bi verjetno odpadel tudi problem udeležbe.

Mnenja in pogledi

Kdo meri proizvodne kapacitete

Občinski sindikalni svet je pred tremi meseci pričel z akcijo o izračunu izkoriščenosti proizvodnih kapacitet v občini. Analiza je začela le večje gospodarske organizacije. Vprašati se moramo: Ali je to res naloga sindikata? Kje so občinski forumi in gospodarstveniki, ki so v prvi vrsti poklicani, da vrše tovrstne analize? Ni morda naloga napak postavljena? Sindikat skozi svoje analize opo-

zarja gospodarstvo o slabem izkoriščanju proizvodnih kapacitet. Težko je reči, kakšno je izhodišče tega razglabljanja. Ali je to namen opozoriti na racionalnejše in ekonomičnejše gospodarjenje, ali na problem zaposlovanja, ali je to samo posredno opozorilo o neaktivnosti občinske gospodarske politike? Menim, da se niti z enim niti z drugim problemom ne ukvarjamo dovolj resno. Zapri smo se v okvir problemov posamezne gospodarske organizacije in preko njih kot občani ne vidimo. Občinsko problematiko kot celoto smo prepustili času. Govorimo in pišemo kar naprej o vključitvi v mednarodno delitev dela. V občinskem merilu pa se vsi z vsem ukvarjamo. Kako lahko potem takem zahtevamo in vodimo gospodarsko politiko, o kateri je danes toliko govora v naših gospodarskih organizacijah.

Podatke za analizo o izkoriščanju kapacitet so zbrali v gospodarskih organizacijah. Gospodarske organizacije si še same niso na jasnem, kako je treba meriti proizvodne kapacitete. Te so sedaj izmerjene več ali manj izkustveno. Tovrstne in druge podatke kaj pogosto zbirajo po raznih kanalih, nato pa jih administrativno obdelujejo. Na osnovi takšnih, največkrat nerealnih in prikritih podatkov, se potem pripravljajo razne analize, ki potem seveda tudi niso realne. Dostikrat podatki ničesar ne služijo. Odgovorni ljudje v gospodarskih organizacijah takšnih akcij ne jemljejo več resno. Pobudo za analizo je dal občinski sindikalni svet, kar je tudi treba pohvaliti. Podatke za to analizo je zbral slušatelj visoke šole za politične vede ter jih tudi teoretično obde-

lal. Posnel je kar mu je kdo hotel povedati, sam ne more poznati proizvodne problematike in mu ni kaj zameriti. Analiza je doživela kritiko! Predvsem smo kritizirali tisti, ki smo v prvi vrsti odgovorni, da bi gospodarske probleme bolj resno in odgovorno obravnavali. Namesto, da bi gospodarstveniki posredovali problematiko sindikatu ter ga poizkusili aktivno vključiti, še posebej sedaj v času reforme, se je zgodilo obratno.

Če se ozremo na vsebino analize, potem lahko ugotovimo naslednje:

- metodologija merjenja kapacitet je obravnavana v vsakem podjetju drugače, zato je primerljivost podatkov slaba;

- izračun kapacitet je osnovan predvsem na številu zaposlenih, delovnem času — izmenah ter plemeniten z vrednostjo osnovnih sredstev;

- težilo se je prikazati idealno kapacitete in na osnovi le-te prikazati nizko stopnjo izkoriščenosti naših proizvodnih kapacitet;

- v analizi je tudi povedano, da so podatki ocenjeni;

- proste sobote so neke upoštevane, drugod jih še niso uvedli;

- čas strojnega dela je sicer prikazan, vendar vprašanje je, koliko je od tega časa produktivnega dela in koliko ne?

- Nikjer ne zapazimo, kakšen je odnos ročno — strojno delo. Često pravimo, da se s številom ljudi tudi povečuje obseg proizvodnje;

- kratka mislim, da bi moral biti omenjen kot zelo važen moment vpliv stopnje izkoriščenosti kapacitet na gibanje stroškov, ki nam dokončno pokaže, pri kateri

stopnji zaposlenosti je lastna cena najnižja oziroma na kateri točki je dosežena optimalna stopnja zaposlenosti (primer nadurno delo, večji odstotek škarta, manjša produktivnost dela, nočno delo, večja poraba električne energije itd.);

- na splošno majhna obrazlaga vzrokov nizke izkoriščenosti proizvodnih kapacitet;

- pravilen pa je sklep, v katerem se navaja, da proizvodne kapacitete v občini niso polno izkoriščene in da realne stopnje izkoriščenosti kapacitet ni bilo mogoče izmeriti.

Zato mora postati merjenje kapacitet v posameznih gospodarskih organizacijah kot v občini mora biti rezultat kampanjske aktivistične metode, ki se opravi enkrat in še takrat površno.

Menim, da bi se za realno oceno izmere proizvodnih kapacitet morali poslužiti enotne metode. Osnova za izmero seveda ni v vseh strokah enaka. Drugače bo v industriji, drugače v kmetijstvu in gostinstvu. Tako bi v vsaki stroki lahko merili:

Končni rezultat izmere kapacitet v gospodarstvu mora rezultirati ekonomsko-finančni uspeh. Ne sme se sicer zavajati dejstvo, da lahko konjunktura na tržišču zamegli izkoriščenost naših kapacitet. Vsekakor pa moramo z izmero kapacitet pričeti resneje. Zaupati jo moramo tistim, ki jo lahko najbolje izmerijo in opozorijo na probleme. Tako bomo lahko angažirali vse strokovne in politične institucije ter razpravljali realno in pravočasno. V tem primeru bo lahko sindikat bolj učinkovit v svoji akciji in želji, kot je bil tokrat!

Ing. Zmago Novak

Brestove prodajne perspektive za l. 1967

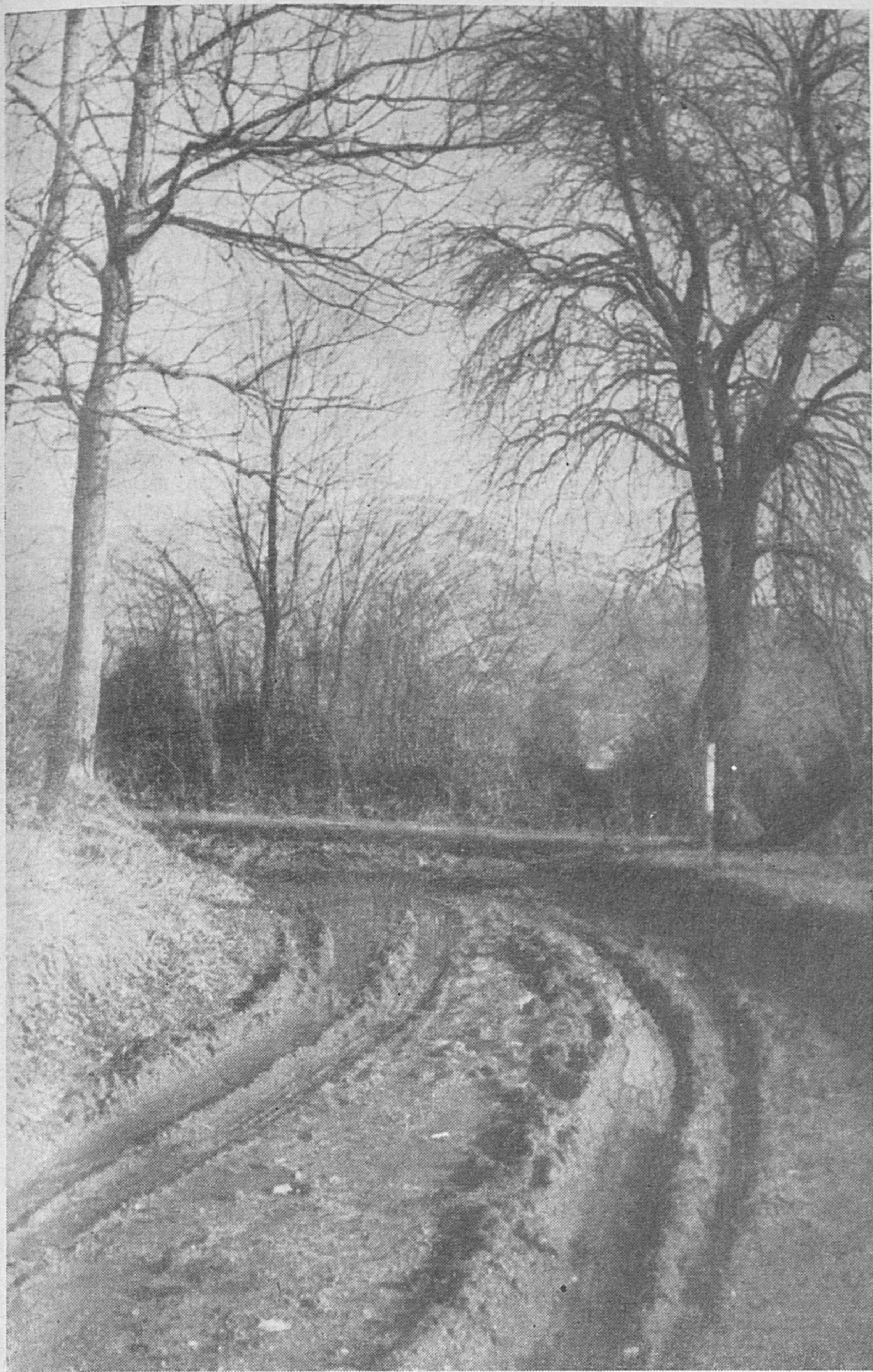
(Nadaljevanje s 3. strani)

Kakšne so torej prodajne perspektive za 1967. leto? V žagarski proizvodnji in predelavi mehkega lesa ni pričakovati povečanja, saj surovina odteka iz tega področja nepredelana in ustvarja narodni dohodek drugod. Ob tej priliki bi bilo potrebno zapisati: BREST si ni izmislil sam standarda, niti klasifikacije. BREST, je dolžan kupovati po od drugih organov postavljenih cenah, tako, kot se je dolžan držati od zveznih organov potrjenih prodajnih cen. Vse drugo pomeni špekulacijo, zanamiranje standardov, nepriznavanje cen zveznih organov. Oboje je čista resnica in prav je, da se enkrat tudi to napiše.

Na področju proizvodnje iverk bomo tudi v prihodnje poleg lastne potrošnje dajali iverke drugim tovarnam pohištva, ki rabijo prvoklasno iverko, lahko zapišemo, najboljše v Jugoslaviji — to si niso izmislili na BRESTU — to priznavajo vsi proizvajalci pohištva v Sloveniji in izven nje,

O pohištvu je bilo že precej povedanega. Omeniti je treba proizvodnjo glasbenih HI-FI omaric in jedlinih garnitur za ZDA, novih vitrin Irvin in Tristan za katere je pokazan interes doma in v Franciji, vitrine Metka, nove TV omarice, resno pa se razmišlja o opustitvi proizvodnje kavčev, tako kot smo med letom že ukinjali proizvodnjo pisalnih miz. Nadaljevali pa bomo z drugimi manjšimi elementi pohištva. S proizvodnjo stolov in foteljev od danskih tipov pa tja do kolonialnih tipov za ZDA, bomo nadaljevali v Martinjaku. Stol Rak za Nemčijo bo poleg stola Sardana postal najmasovnejši izdelek te tovarne.

To je le nekaj na hitro naštetih vrst izdelkov, ki bodo v letu 1967 deležni prodaje na vzhod in zahod Evrope in preko Atlantika. Upamo, da bo taka prodajna perspektiva realizirana v zadovoljstvo tako potrošnikov, kot proizvajalcev samih.

V okolici Cerkniškega jezera

Prvi vtisi iz šole za starše

Pobuda delavske univerze v Cerknici, da organizira v vseh večjih središčih občine šolo za starše, zasluži prav gotovo vse priznanje. Na ta način omogočimo staršem, ki si to želijo, da se poglobijo v vzgojna vprašanja, da prejmejo od predavateljev širši vpogled v dognanja znanosti, ki proučujejo otroka in njegovo vzgojo. Kadar se torej staši vrnejo v šolske klopi, v »šole za starše«, se ne vračajo kot učenci, ampak kot že izkušeni vzgojitelji, da svojo vzgojno prakso dopolnijo s teoretičnimi spoznanji, da primerjajo svoja stališča s stališči strokovnjakov in da izmenjajo in izpopolnijo svoje izkušnje in poglede.

Prvi vtisi iz letošnjih šol za starše so ugodni, razveseljivi. Doživel sem jih kot predavatelj ob srečanju s starši v Novi vasi, na Rakeku, v Starem trgu in v Cerknici. Nabito polna učilnica v Novi vasi in v Starem trgu, zasedena učilnica v Cerknici, le na Rakeku je bilo prostora vsaj še za 10 slušateljev. V Novi vasi je več kot polovica udeležencev pripotovala z avtobusom, do avtobusa pa imajo nekateri še pol ure hoda! Nehote se mi pri tem vrinja primerjava z Rakekom, kjer v šoli za starše ni bilo nikogar ne z Unca, ne iz Ivanjega sela...

Kot predavatelj lahko ocenim občinstvo kot hvaležno in prijetno. Isti interes združuje zelo pester sestav, od mladih mamic pa vse do babic. Med občinstvom so bili povsod tudi prosvetni delavci. Pri vzgoji nikdar ne veš vsega in ne znaš dovolj, čeprav imaš dolgoletne vzgojne izkušnje ali pedagoško izobrazbo!

Nekaj pa me je po svoje prese-netilo in tudi malo prizadelo. De-

litev dela v družinah v srcu Notranjske vztraja na starih tirih: vzgoja je stvar matere in se očeta mnogo ne tiče. Tako bi vsaj sklep po tem, da sem srečal v Novi vasi in na Rakeku v šoli za starše samo matere (če izvem upravitelje šol kot edine zastopnike »stranke očetov«), v Starem trgu in Cerknici pa le nekaj očetov kot častnih izjem v pojmovanju take delitve dela v družini.

Po predavanjih tokrat ni bilo dolgih razprav. Udeleženci pa so menili, da se bo prava »diskusija« razvila šele doma, ko bo vsakdo prenesel nova spoznanja svojemu zakonskemu drugu. Predavanja imajo torej širši odmev v družini.

Izobraževanje odraslih naj bo smotrno

V procesu ekonomske in družbene reforme, v času intenzifikacije našega gospodarstva in družbenih služb, stopa čedalje bolj v ospredje potreba po znanju. Potreba po čim večji strokovnosti in družbeni razgledanosti proizvajalcev.

Na raznih razpravah in v analizah smo že velikokrat razpravljali in ugotavljali, da stopnja izobraževalne ravni ali strokovnosti skozi to znanje še zdaleč ne zadošča obstoječim potrebam v delovnih kolektivih na območju občine. Nekateri delovne organizacije, zlasti posamezna podjetja, si prizadevajo, da si pridobijo na različne načine čim več strokovno usposobljenih kadrov. Nekaterim podjetjem je to v veliki meri že uspelo.

Ena najbolj uspešnih oblik pridobivanja strokovnih kadrov je izobraževanje in usposabljanje že

nah in zajemajo posredno mnogo širši krog staršev.

Med predlogi staršev naj omenim zlasti tistega, ki so ga sprožili v Cerknici: Ob takih predavanjih starši često spoznajo, da so pri vzgoji marsikaj že zamudili, ker vsega tega niso vedeli že prej. Predavanja o družini, o odnosih v družini in vzgoji bi bila zato še posebej potrebna bodočim zakoncem, bodočim očetom in materam. Razen šol za starše bi bila torej potrebna še takoimenovana šola za mlade (šola za življenje) za mladino, zlasti za zrelejšo mladino kot načrtna priprava in usmeritev za zakon in starševstvo.

Prof. JOŽE VALENTINČIČ

Program šole za starše v sezoni 1966/67

Tematika: I. Predšolska doba
II. Šolska doba in predpuberteta
III. Puberteta, adolescenca in mladost

I. PREDŠOLSKA DOBA

1. Pomen

Vsebina: — Vpliv predšolske dobe na razvoj človekove osebnosti;
— vzgojni smoter — vsestransko oblikovanje;
— otrokova aktivnost kot važen razvojni faktor;
— vzgojno varstvene ustanove.

Metoda: Splošne trditve, podprte s konkretnimi primeri.

2. Starši — otrokovi vzgojitelji:

Smoter: Pomembnost predšolske vzgoje.
Vsebina: — družina kot prirodna družbena skupnost;
— odnosi med starši in otroki;
— vpliv staršev na otrokov razvoj;
— pomen enotnosti pri vzgoji.

Metoda: Utemeljitev z znanstvenimi dognanji in konkretnimi primeri.

3. Otrokova igra in druge zaposlitve:

Smoter: Pomen igre pri oblikovanju otrokove osebnosti.
Vsebina: — primerjava med igro in delom;
— potreba po aktivnosti, izživljanju, imitaciji, uveljavljanju;
— odnos staršev do otrokove igre;
— druge oblike zaposlitve.

Metoda: Aplikativna.

4. Razvoj otrokove samostojnosti in delavnosti.

Smoter: Seznaniti starše o pomenu zgodnjega navajanja otrok na dolžnosti.
Vsebina: — pomen delovne vzgoje — odnos do fizičnega dela, vztrajnost;
— značilnosti otrokovega dela;
— upoštevanje načela otrokove zmogljivosti in interesa.

Metoda: Primeri iz življenja.

5. Vzgojne težave in razvojni problemi

Smoter: Opozoriti starše na nekatere napake pri vzgoji.
Vsebina: — znaki plašnosti in strahu;
— preprečevanje strahu;
— otroška laž;
— neubogljivost;
— pomen utrjenega dnevnega režima;
— motnje v psihološkem razvoju;

Metoda: Popestriti razlago s primeri iz življenja otrok.

6. Starši in vzgojno varstvene ustanove

Smoter: Opozoriti starše o pomembnosti sodelovanja in medsebojnih obveznosti.
Vsebina: — vloga vzgojno varstvenih ustanov;
— razširjena vloga vzgojno varstvenih ustanov;
— naloga družine v zvezi z otrokovim vstopom v ustanovo.

Metoda: Predavatelj naj se prilagodi sestavi poslušalcev, ter ugotovi katera vprašanja so najbolj pereča.

7. Priprava otroka za vstop v šolo

Smoter: Predavanje naj opozori starše na nevšečnosti in posledice prehitrega vstopa v šolo ali neustrezne priprave.

Vsebina: — določanje otrokove zrelosti za vstop v šolo;
— neprimerne oblike priprave za vstop v šolo;
— posvet z zdravnikom in psihologom v posebnih primerih.

II. ŠOLSKA DOBA IN PREDPUBERTETA

1. Otrokov telesni razvoj

Smoter: Seznaniti starše s posebnostmi otrokovega telesnega razvoja.

Vsebina: — ritem telesnega razvoja;
— pomen osebne higiene in higiene okolja;
— pravilna prehrana;
— red v družini in režim;
— najpogostejša obolenja in telesne okvare;
— pogoj za zdrav duševni razvoj.

Metoda: Razlaga na podlagi ugotovitev — še posebej razprava.

2. Otrokovo delo v šoli

Smoter: Seznaniti starše z bistenimi vprašanji dela in učenja.
Vsebina: — šola — otrokov drugi dom;
— zahteve učnega načrta;
— činitelji, ki vplivajo na otrokov učni uspeh;
— odgovornost staršev do svojega šolarja.

3. Kako se je treba učiti

Vsebina: — kako se je treba učiti;
— kako je treba brati;
— pomoč otroku pri posameznih predmetih;
— vpliv duševne in telesne utrujenosti;
— oblike posrednega in neposrednega nadzorstva.

III. PUBERTETA IN MLADOST

1. Telesne spremembe v puberteti

Smoter: Seznanjanje staršev z zakonitostmi tega razvoja.
Vsebina: — telesni izgled otroka pred puberteto;
— telesne spremembe
— pravilno reagiranje staršev v zvezi s puberteto otrok.

2. Puberteta in vzgoja

Smoter: Seznanjanje staršev o važnosti vzgoje v dobi pubertete.
Vsebina: — spremenjen način in vsebina vzgoje;
— zanimanje staršev za interes svojega pubertetnika;
— reagiranje staršev v krizah in konfliktnih situacijah;
— odnos staršev do mladostnika (priznavanje osebnosti).

Delavska univerza Cerknica želi vsem ljudem srečno in uspešno novo leto.

Izpopolnite si svojo izobrazbo pri nas!

Seminar za samoupravne organe in sindikalno vodstvo za podjetje »JELKA« Rakek

V podjetju »Jelka« Rakek se zavedajo nalog, ki jih narekujejo intencije družbene in gospodarske reforme. Zavedajo se, da so odgovorni za izvajanje reforme zlasti samoupravni organi podjetja. Da bi se člani samoupravnih organov in sindikalnega vodstva seznanili z neposrednimi nalogami, ki jih čakajo v sedanjem obdobju, so se odločili za dvodnevni strnjen seminar, ki ga je izvedla Delavska univerza Cerknica. Program seminarja je obsegal naslednjo snov: problematika samoupravljanja in njenih funkcij, delitev dohodka, vloga strokovnih služb, tržišče in blagovna menjava, vloga družbeno političnih organizacij v podjetju ter medsebojni odnosi in psihosociološki odnosi v kolektivu.

Seminarja se je udeležilo 25 članov kolektiva. Na seminarju so predavali strokovnjaki iz republiškega sindikalnega sveta, iz gospodarske zbornice, ter strokovnjaki iz območja naše občine.

Take krajše oblike izpopolnjevanja proizvajalca — samoupravljalca naj postanejo stalna praksa v vseh delovnih kolektivih. Čim več se bomo izobraževali, tem več bomo znali.

STRLE MILAN

Ob 22. decembru smo prejeli: Raport JLA

Dovoli, da se oglasim tudi jaz in samo za hip poslušaj vojaka iz Tvojega stroja.

Slaviš svoj rojstni dan in veselim se tega. S ponosom se lahko spominjamo dneva, ko je bila ustanovljena Tvoja prva edinica. Za trenutek dovoli, da se vrnem v tiste čase, ko smo se kot otroci, danes Tvoji vojaki, igrali s čaurami resnično izstreljenih nabojev, izstreljenih z namenom, da prinesejo lepšo bodočnost. Takrat nisimo imeli »Mendo«, a tudi ne nikogar, ki bi se zanimal za nas. Spominjam se, ko sem prvič prisostvoval paradi Tvojih enot, ter iz neposredne bližine klical našemu vrhovnemu komandantu... Bila si vedno prva sila, ki si v kakršni koli obliki pomagala svojemu narodu — svojemu človeku. Vem, da Tebi ni treba z besedami, temveč z dejanji čestitati, ali vseeno — poslušaj moje besede:

Tebi služim v mestu vročih poletnih dni, deževne in meglen jeseni ter ostre zimske burje. Služim zato, da bi se naučil vreči bombo, jurišati, streljati iz topov, da bi bolje brnil meje svoje domovine, če bi to sploh bilo kdaj potrebno. In tega sem se tudi naučil, armada. Bodi prepričana, draga armada, da v tem primeru jaz in moji tovariši ne bomo pomišljali, če bo treba dati tudi kri...

Armada, to kaj pomeni človek, sem najbolj spoznal kot Tvoj pripadnik. Spoznal sem tu vse njegove veličine in moč padce, vso njegovo ljubezen in njegove sile. Naučil sem se tudi, da branim človeka, da vem, kaj moram storiti, da bi bili vsi ljudje taki, kakor so vam potrebni za naš Danes in naš Jutri.

Cvetje na naših livadah me je učilo nežnosti. Grobovi naših herojev so me naučili, da spoštujem to cvetje, ki raste iz njihovih neumrljivih upov in pričakovanj. Te misli so se uresničile Tvoje in moje želje, armada.

Sedaj sem uvidel, da sem se prevaril, misleč, da bom kot vojak bliže Tvojemu srcu, a dalje od Tvojih rok, s katerimi čuvaš naše skupne pridobitve, naše meje, našo svobodo, čuvaš naš duh in spoznanje še ne poznanih resnic. Jaz in vsi smo vedno v srcu domovine, prsti na njenih rokah in sen v njenih sanjah.

In ko bodo moji tovariši artiljerci iz Bežanijskega pobočja izstrelili častno salvo in z ognjemotom pordečili beograjsko nebo v čast Tvojemu rojstnemu dnevu, bom tudi jaz v duhu prisoten na tem centralnem slavlju.

Naj Ti bo srečen rojstni dan, draga armada.

Vojak JURE ŠALEHAR

Novice iz krajevnne skupnosti Grahovo

Območje Krajevnne skupnosti Grahovo ni ravno tako majhno, saj obsega osem naselij in ima 1.500 občanov, od tega jih je 1000 volivcev. V novem času tudi občani naselja OTOK razmišljajo, da bi se povezali v Krajevno skupnost Grahovo, ker njihovi otroci obiskujejo osnovno šolo v Grahovem.

Kraj GRAHOVO, ki ima sedež osnovne šole, spada med največje naselje saj ima 103 stanovanjske hiše. Dolgoletna želja občanov po temeljiti obnovi šole se je v letu 1966 vendarle uresničila. Obnova je trajala več let, šolsko poslopje ima sedaj vse potrebne prostore za nemoten šolski pouk. Učno osebje pa si še prizadeva za izpopolnitev potrebne opreme, ki naj pripomore k boljšemu dvigu učnih uspehov v posameznih razredih osemletke. Tovarna BREST v Martinjaku je prispevala za izpopolnitev učil nad 2.000 N din, za učenje, ki ostanejo pod varstvom šole popoldne, prispeva tovarna dnevno toplo hrano po znižani ceni. Iz Anglije bo dobila tovarna Brest nov kombinirani-univerzalni strošek za obdelavo vseh faz lesa in ga podarila šoli Grahovo.

Delež občinske skupščine in Krajevnne skupnosti za obnovo šolskega poslopja ter gradnjo stanovanjskega bloka za učno osebje znaša skupaj 55.000.000 S din. K obnovi šolskega poslopja so prispevali tudi občani in sicer z dovozom 363 m³ peska.

V letu 1968 bodo proslavili 100-letnico obstoja Grahovske šole. S tem pa ni rečeno, da potreb okrog šole ni več. V letu 1967 ima Kra-

jevna skupnost v programu urediti okolico šolskega poslopja, kanalizacijo, dvorišče, šolsko igrišče, ki bi se ga lahko posluževali tudi predšolski otroci.

Na dvorišču šolskega poslopja pripravljajo člani Zveze združenja borcev NOV postavitev primerne spomenika z napisi padlih partizanov, žrtve fašizma v internacijah in vaščanov, ki so postali žrtve nemškega letalskega napada na Grahovsko vas 1. 1943.

Da bi bilo središče vasi Grahovo lepše, pripravlja Kmetijska zadruga Cerknica premestitev javne mestne tehnice, ki je sedaj ob cesti II. reda, k združnemu domu. Tehnica na križišču, poleg tega še ob šoli, res ni na primeren kraj in promet predstavlja tudi nevarnost v prometu za šolske otroke, kot za odrasle.

Samopostrežna trgovina v Močičevi hiši je tudi pridobitev naselja Grahovo, prav tako trgovske poslovalnice in gostišča v Žerovnici. To je bila tudi želja občanov obeh vasi. K poživitvi turizma v Grahovem je poskrbel znani bivši gostilničar Jaka OGRINC, ki je spet odprl gostinski lokal. V Bločicah ima primerno urejeno gostišče tudi Anton MODIC, da ne govorimo o znani gostilni na Bloški polici pri RIGLERJU in MODICU.

V letu 1967 je pričakovati, da se bodo odprla vrata urejenega gostišča s prenočišči in trgovske poslovalnice. Trgovsko podjetje ŠKOCJAN na Gornjem jezeru. Tu so naravne lepote, pričetek Cerkniskega jezera, ki jih radi obiskujejo domači in tuji ribiči, lovci in drugi ljubitelji prirode.

V Martinjaku, kjer ima obrat tovarna Brest, ki zaposluje nad 300 delavcev, po večini domačinov, so trije delavci zgradili nove hiše, eden pa jo še dokončuje. Tudi v Grahovem sta zrasli dve novi hiši, v zaselku GORIŠICE pa se pojavljajo VIKENDI.

Za napredkom ne zastajajo občani LIPSENJA. Dogovorili so se za vodovod in zbirajo samoprispevek. Z gradnjo vodovoda pa so že pričeli in nameravajo odpreti vodovodne pipe že spomladi 1967.

Tudi občani BLOČIC se pripravljajo k gradnji svojega vodovoda. Vodni strokovnjak iz Ljub-

ljane jim izdeluje projekt in predračun. Izvršeni ogled izvira studenca potrjuje dober pogoj za vodovod na črpalni sistem.

Občani GRAHOVEGA pa se ne morejo sprijazniti z odločitvijo glede oskrbe vodovoda. Ko je šlo za to, kdo naj vzdržuje vodovod, so se 100 % udeležili zbora volivcev in zahtevali še v naprej pravico, da vodovod vzdržujejo sami. Menili so, da je protizakonit odlok občinske skupščine, ki ga je brez soglasja volivcev sprejela, da vodovode v občini upravlja občinsko komunalno podjetje »Vodna skupnost« Cerknica. V letu 1967 se Grahovčani pripravljajo obnoviti del vodovodnega omrežja s sredstvi, ki jih imajo zbrana že več let. Kdo ima prav, občinska skupščina, ali občani Grahovega glede upravljanja vodovoda, bodo lahko odločili le sodni organi.

V Martinjaku povzroča občanom pregledavo zastareli vodovod, ki nima pogojev za montažo požarnih hidrantov in pa kanalizacija. Nič manj pereče vprašanje ni tudi s potokom Martinjščica, ki zaradi preraslega grmičevja nima prostega odtoka vode in zato prepravlja poljsko pot na Cerknisko jezero. Deroča voda iz Slivnice prav tako nanaša material na cesto II. reda in zaliva stanovanjske hiše.

Po vseh naseljih se občani pogovarjajo o popravilu poljskih in gozdnih cest. Krajevna skupnost Grahovo pa nima sredstev v te namene, občinska skupščina je namenila v letu 1966 le 500.000 starih dinarjev.

Zbor občanov v Žerovnici je novembra 1966 razpravljal o slabi električni razsvetljavi. Tok postaja vsako leto slabši, v večernih urah ni skoro več mogoče poslušati radijskih poročil, motnje so pri gospodarskih strojih. Občani so sprejeli sklep uvesti samoprispevek za gradnjo transformatorja in sicer vsako gospodarstvo po pol m³ lesa. Od Elektro Ljubljana-okolica občani Žerovnice pričakujejo, da bo z gradnjo pričelo takoj spomladi 1967.

Jaka Silc

Važna novica za novo leto 1967

V decembru so popisali vse odjemalce vode cerknisko-rakovškega vodovoda. Pri popisu so se vsi odjemalci pritoževali nad slabo in nezdravo vodo iz tega vodovoda. Voda ni več primerna za gospodinjstva. Na dnu posode, v kateri je nalita ta voda iz pipe, se že v nekaj urah nabere plast umazanije, na vrhu vode pa je opaziti

križarjenje drobnih glivic. V omrežju vodovoda, dolgem nad 32 km in s 5 km hišnih priključkov, se pretaka voda iz potoka Cerkniskega že v 4. leto in nič čudnega, če se opažajo v posodah nastrežene vode gnusne reči. Zdrava čista voda studenčnica pod Slivnico pa se razliva naokrog le zaradi tega, ker dimenzija omrežja ne more sprejeti vso količino vode. Drugega izhoda ni kot zamenjati iz izvira navzdol do Cerkniskega rezervoarja vse cevi z večjo dimenzijo, dobre cevi pa uporabiti v nižini. Skratka, potrebno je vse omrežje obnoviti.

Nad 90 % odjemalcev vode je za to, da se z obnovo vodovoda čim prej prične. Odjemalci so pripravljani prispevati sredstva v raznih oblikah, s prostovoljnim delom, z določenim % od neto osebnih dohodkov in katastrskega dohodka, v enakem znesku na osebo, ne glede na količino porabljenega vode.

Komisija za obnovo vodovoda pri Skupščini občine Cerknica razpolaga s podatki, da zasebni in družbeni sektor potrošnje vode lahko zbereta skupaj v 5 letih 400.000.000 S din. Ta vsota pa zadostuje za popolno obnovo vseh vodovodnega omrežja. Na samoprispevek zasebnega sektorja odpade 36 %, na družbeni sektor pa 64 %.

Za katero obliko se bodo odločili je stvar zbora volivcev.

S. J.

Dolenje jezero

Poplave prizadele tudi Loško dolino

Zadnje poplave so zaradi obilnih padavin prizadele veliko škodo tudi prebivalcem Loške doline, posebno na podjetju »Kovinoplastika« Lož.

V nedeljo 4. decembra popoldan je voda toliko narasla, da je pokrila požiralnik »Golobina« v

Danah, nakar je voda udarila nazaj, poplavlila ogromne površine, polja in travnike ter v dolžini okoli 300 m in višini poldruga metra poplavlila glavno cesto Rakel—Prezid pri Pudobu. Voda je poplavlila ravno tam, kjer ima »Kovinoplastika« obrat orodjar-

no. Voda je že v nedeljo popoldan vdrla v strojni oddelek orodjarne. Tako je bilo vodstvo podjetja prisiljen poklicati gasilce iz Kranja s prevoznim žerjavom. Požrtvovalne ekipe iz obrata orodjarne so prevažale dragocene stroje iz Pudoba v skladišče na Marof. Skupno so prepeljali nad 20 strojev, nekaj strojev pa so preselili v zgornje prostore.

Škoda je bila ogromna, zlasti pri uničenju električne napeljave — inštalacije, orodjarji pa so ostali brez rednega dela 14 dni, kar se je poznalo tudi pri drugih proizvodnih obratih.

V ponedeljek 5. decembra pa je voda še narasla, da je moralo podjetje umakniti tudi skladišče surovin pri obratu plastika.

Poplave pa so prizadele precej škode tudi KZ Cerknica — obratu v Markovcu, kjer so morali iz hlevov v Nadlesku prepeljati vso živino na Marof, in lastnikom stanovanjskih hiš, kjer je v mnogih

primerih vdrla voda v kletne prostore. Vsekakor bi bilo potrebno v bodoče rešiti vprašanje odtoka vode pri »Golobini« v Danah, kajti lahko se pripeti, da bodo poplave še hujše.

S. B.

Tečaj italijanskega jezika

V decembru se je pričel začetni tečaj italijanskega jezika, ki ga obiskuje 20 slušateljev. Tečaj bo trajal do spomladi enkrat tedensko po tri ure.

Zanimivo je, da je zanimanje prav za učenje italijanskega jezika dokaj veliko. Zlasti se je zanimanje povečalo v zadnjih letih, kar je posledica dobrih odnosov s sosedno Italijo. Menim, da lahko to zanimanje ocenimo kot pozitivno, saj bo učenje italijanščine naših občanov prav gotovo vplivalo

na pospeševanje turizma na našem območju. Škoda je le, da tečaja ne obiskujejo gostinski delavci in delavci, ki delajo na področju turizma, saj bi bila prav njim osnova znanja italijanščine nujno potrebna. Zanimivo je, da tečaj obiskujejo ljudje z zadovoljivo izobrazbo, saj jih je veliko s srednjo in celo višjo izobrazbo.

Na tečaju predava profesor Josip Pavlica iz Postojne.

S. M.

Želite, da vas dobro postrežemo. Potem se zglasite pri nas. Gostom nudimo kvalitetna domača jedila in pijače.

V novem letu 1967 pa želimo občanom Postojne, Logatca in Cerknice veliko delovnih uspehov in sodelovanja

**GOSTILNA JOŽE PAHOR
PLANINA**

Lojze Perko — Notranjcem za novo leto: Rdeči cvet

Kdo ne pozna šumenja gozdov, tistih temnih tajinstvenih smrek, ki se dvigajo pod nebo s košatimi vejami? Kdo še ni hodil pod temi dišečimi pahljačami in po mehki mahovini, čez katero preskoči sem pa tja ljubka veverica in bliskovito šine v mocne krošnje dreves?

Gozdovi na Notranjskem pojo svojo večno pesem. Kadar v Javorniku »bobni« ali »poje«, pravijo, da bo slabo vreme. Vsi se ozirajo na vrhove tega mogočnega hriba, ki kot venec leži ob vnožju Nanosa — vse tja do črnih vrhov Snežnika. O, Snežnik, z belim obrazom, vedno molčečim, s planinskimi cvetjem porasli oči, koliko spominov me veže nate! Vsi partizani, vsi borci, ki so prelivali

»Lojze, boš moj dobri sinko? Na Bločice pojdeš danes. Tam boš vprašal vaškega ranocelnika, slišala sem, da je že mnogim ljudem pomagal v stiski. Dal ti bo polhove masti ter olja.«

»Bom, mama,« sem težko prikimaval. Vedel sem, da jo že mnogo let mučijo rane na nogah. V Loški dolini takrat še ni bilo zdravnik.

Tako sem jo nedolgo za tem s petimi dinarji in kosom kruha v žepu odhlačal mimo šole proti Bločicam. Pot se je vila med zorečim žitom, čez loške njive, mimo glavne ceste čez »grič kapelico« in dalje... Na levi strani doline se je pred Podložem dvigala Križna gora, ki je pestovala Sv. Ano, majhno naselje, ki je mežikalo v sosednji Lož, kot bi

svoje srce. Pred menoj se je nena doma odprla zelena jasa in na njej sem prvič videl dve srni. Joj, kakšna radost me je objela. Začel sem kričati »hu ta ta, hu ta ta hu ta ta« in tolkel z rokami, kot sem slišal gonjače, ko so šli s Korletom na lov. Preplašene srne so zbežale v goščavo, jaz pa za njimi, toda o srnah ni bilo nobenega sledu več.

Visoko nad menoj se je prizibal kragulj in z glasnim vriščem so ga začele obletavati vrane. Sedeč na mahu sem dolgo zrl kvišku, opazoval ples, dokler ni kragulj odplaval nad gozdove Cerkniškega jezera.

Na nebu se je dvigal ogromen siv oblak, za njim vse temnejši in težji. Truden sem se zleknil pod drevo in si potisnil klobuk čez obraz...

Potem sem hitel, hitel, neizmereno hitel. V zraku čez temno hribovje, nad vasicami je vodila moja pot. Prešel sem Križno goro in se oziral na zemljo, kjer se je vila struga jezera kot srebrna nit in se izgubljala daleč pod modro goro. Zada je stala vas, v kateri je bil cudodelni zdravnik. Videl sem ga vsega častitljivega na pragu hiše. V rokah je držal srebrno kupo z mazilom in me klical: »Hiti, fant, sonce je že nizko, glej — zdravilo imam za tvojo mamo!«

»Počakaj, dobri doktor, počakaj, polno pest cekinov ti dam, samo daj mi zdravilo za mater.« Stegoval sem roke — glasen grom me je prebudil. Zajokala sem.

Bil sem pod košato smreko, ki me je ščitila od plohe, vendar sem od drevesa do drevesa iskal zavetja. Stisnilo me je v srcu: mama — polhova mast — Bločice!

Tulil sem, sam samcat v gozdu, in iskal poti. Moral sem tavati dolgo po gošči, saj se je nebo že zdavnaj zjokalo in gozd je postal temnejši.

Zaslišal me je oglar, ki je delal kopo v hribu. Prijel me je za roko in me popeljal na stezo, ki je vodila proti domu. Bežal sem, strah me je bilo. Domov, samo domov, sem še želel. Zadeval sem ob grče in kamenje, padal na kolena in hlupal v umazane roke. Tako sem se v mraku znašel med njivami pred vasjo.

Pri Kolajevih so v hiši že prižgali luč. Mati me je čakala na pragu. Nič nisem mogel izdavit iz grla. Videla je moj od solza in prsti umazani obraz. Stal sem, osramočen pred njo. Polem je odšla; vrnila se je z belim ovojem in kupico olja. Ko mi je povijala razbite palce na nogah, sem sklonil glavo. Nežno je segla v moj moker žep — in v njeni roki je ostal zmečkan cvet gozdne lilije.

kri za svobodo naše zemlje, so se povzpeli v tvoje visave. Kdo ne pozna tebe, mogočnega kralja Loške doline in vasic pod tvojim širnim plaščem, na katere noč in dan motri tvoje oko.

V eni izmed teh vasic, v sredini doline, je bil moj dom. Prav sredi vasi, tako, da ni bilo treba daleč pobegniti čez Kropinovo dvorišče na bližnji hrib Ulako, ali pa po »ulcah« na gmajno med brinje, osat in grmovje. Najtežje se je bilo izmuzniti iz kuhinje v vežo. To je bila pač umetnost, kajti po šoli je mati zvesto pazila, da dodelam nalogo! Tako sem nekega dne pripravljaj pobeg na Ulako. Tam je bil domenjen naš fantovski sestanek.

Malarjevi fantje, Kolajev Tone, Kropinov Zan, brat Ivič in gruča manjših fantalinov. To je bila družčina, vedno pripravljena na vsa junaštva, od nastavljanja zank šojam, do razbijanja šip po vasi. Danes so nam poglavarji zapuili, da bodo streljali. Naredili so sami pravo pravcato puško iz stare železne cevi in kosa lesa z zarjavelim petelinom. Vse te čare od zank do puške in smodnika so imeli spravljene v leseni bajti Kolajevе ograde. »To bo dogodek!« sem si mislil in srce mi je razbijalo ob misli nanj.

Potisnil sem klobuk, na katerem je vedno tičala roža ali kurje pero, na oči. Izmuznil sem se iz kuhinje na hodnik. Še korak — dva, pa bom zunaj. Poslednje stopinje so mi zastale, pred menoj sem zagledal mamo. Bila je silno žalostna; prišla me je za roko in romala sva nazaj pred ognjišče. Čutil sem, da me obliva rdečica. Mukoma je sedla na stol. Še vedno je držala mojo roko v svoji raskavi dlani. Dvignila mi je klobuk iz oči in videl sem, da je blela.

hotelo reči: »Glej, jaz sem večja, pri meni sonce dolgo vasuje. Le razvaline tvojega gradu me hočejo doseči!« Hitel sem bosopet čez te rebri, dokler me ni zajel gozd, ki se je bohotal ob strmini in se raztezal vse tja do Sv. Stefana pred Žirovnico.

Znašel sem se v čudovitem paradižu dreves. Ogromne skale, porasle z mahom, pod njimi temne, dišeče veje, ki so me opajale, da sem jih božal. Pozabil sem na Bločice. Podil veverice iz drevesa na drevo, žvižgal in klical po hosti, da je odmevalo daleč po hribu. Jata divjih golobov je preletela odprtino neba. Vznemirjene ptice so začele letati z veje na vejo. Vzdramil sem to pesem, ki je kipela v pekoče sonce. Trgal sem pisane mušnice in jih metal stran, zapletal se v visoko praprot, nabiral rdeče gozdne lilije in jih zvesto nosil s seboj. Gozd me je vabil vedno z večjo močjo v

Novoletni pomenki o tem in onem

MLADE IN STARE ČAROVNICE

- Še preden začnem s temi pomenki, majhno opravičilo: naj vsaj zdaj ne zamerijo tisti, ki bodo v teh pomenkih tako ali drugače prizadeti. Saj res, saj je novo leto, poslavljamo se od starega, boste rekli in moro da dodali: »Tedad pa odpusti mo greh, tudi piscu tega pri-
- spevka...«

Pa nikar ne mislite, da bom spet začel s tisto, kako so si cerkniški iznajdljivci privoščili precej neslano šalo na račun šoferja cerkniških rešilcev, ko so ga v Rakov Škocjan poklicali le zavoljo tega, da bi se pripeljali domov. Kaj hočemo, niso imeli drugega prevoznega sredstva. In lahko rečemo, da so se dobro znašli.

Znašli pa so se tudi naši »novinarji«. Brž so hoteli poročati o tem dogodku vsem slovenskim časopisom, pa tudi beograjski Ekspresu politiki. Verjetno se tisti teden na občini ni zgodilo nič primernejšega, kot to, da je krivce kaznoval sodnik za prekrške!

No pa kot sem že rekel: brez zamere.

Nekaj neprijetnega sem se zdajle spomnil, kar pa moramo nujno zapisati.

Pred nedavnim ali pa te dni, kot navadno zapisemo novinarji, je sedela v bifeju gostinsko-trgovskega podjetja Škocjan skupina cerkniških obrtnikov. Precej so ga že dali na zob. Na zob pa smo ga dali tudi mi, ki smo sedeli v drugi sobi. Tudi drugi so sedeli pa ga niso dali toliko na zob. Marveč so gledali le obrtnike in nas »novinarje«, koliko ga »prenesemo«. Po pravici povem, kar dosti.

Naenkrat pa v drugi sobi zaslišimo zvenket kozarcev. Zaslišali so ga tudi drugi. Reagirali pa smo mi. Toda ta reakcija po pravici povedano, se ni splačala. Splačala se ni zavoljo tega, ker so zvenket kozarcev povzročili cerkniški obrtniki. Kolega jih je hotel fotografirati. Pa le za šalo. Oni pa so to vzeli zares. In komaj smo odnesli pete. Onesli pa so jih tudi obrtniki. Mi smo se še vrnili čez

teden dni. Eden izmed obrtnikov pa še zdaj ne upa več v bife. Dovolj naj bo o tem.

Lojzeta Perka, našega akademskega slikarja gotovo vsi poznate. »Pridite kaj na obisk,« nam je rekel ondan. »Pa ne brez litra...« je še pristavil.

Asfaltirana cesta res ne pelje do njegovega ateljeja. Tja se da priti le po travniku. Pa če ni blata, tudi s »fičkom«. Zelo prijetno je pri Lojzetu. Vedno ga kdo obišče in nikoli mu ni dolgčas. Dolgčas pa ni bilo tudi nam, ker nam je take pripovedoval, da smo se skoraj za trebuhe držali. Sem si mislil, ko bi jih le mogel prav tako zapisati, kot jih Lojze pripoveduje, pa tudi čuti. Rad ima to notranjsko zemljo. Veliko ve povedati o ljudeh, kot morda noben drug Notranjec.

Tole zapiši, mi je rekel:

»Moj bivši profesor je srečal gospo... imena nikar ne zapiši... Ta ga je z začudenjem povprašala, zakaj se še ni oženil, ko pa je že v letih. Veš kaj ji je odgovoril...«

»Kaj...???«

»Da se zato ni oženil, ker je bil cepljen proti kozam...«

»Povej, če ni dobra.«

»Odlična...!!!!«

»Ali pa tale,« je nadaljeval

Lojze.

»Gospod Perko, me ondan vpraša ženica, kje pa ste dobili model za čarovnice, ki ste jih narisali v planinskem domu na Slivnici...?«

»Veste kje, sem ji odgovoril, v Cerknici, kjer je dosti mladih in starih čarovnic.«

Z Lojzetom Perkom smo še in še kramljali in se smejali. Tudi teje aknekdoti:

»Mati, imate kakšen jajček?« je vprašal Lojze v neki vasici na Notranjskem.

»Seveda. Glih eden je. Pa še gorak,« mu je mamca odgovorila.

»Po čem pa je,« je vprašal Lojze.

»Ne vem,« mu je spet mamca odgovorila.

»Nate zanj petdeset dinarjev...«

»Nak, so po devetdeset,« ga je brž popravila mamca.

»Posrečeni so Notranjci in dobri ljudje,« pravi Lojze Perko. »Vedno se jim lahko nasmejiš, saj vedo povedati marsikatero. Predvsem pa so mi všeč, ker so tako pristni, vsaj tile, ki živijo tod okoli mene...«

Lojze bi kar naprej govoril o Notranjcih. Najraje pa jih upodablja v svojih skicirkah. Tudi v gostilni, če priložnost nanese.

Nekateri, precej ta glavni v naši občini, nam očitajo, da novice za naš Glas Notranjske pobiramo na cesti.

Joj, zakaj raje ne rečejo, da jih pobiramo v gostilni, kot smo tole, ki nam jo je povedal Jože Skuk, načelnik za šolstvo v občini:

»Kajpak se je vse to zgodilo še pred vojno, ko je starejši možakar prišel v trgovino. Prijazna trgovka mu je ponudila, naj kupi radijski sprejemnik. Veste, radio je bil takrat še redkost...«

»Seveda bom kupil radio,« je odgovoril možakar, ampak takšnega, ki govori resnico.«

Milan Živkovič

Silvestrov večer

Vsi, ki so tisti večer leta 1942. na Silvestrov večer pričakovali novo leto, vsi tisti, ki so trpeli pod jarmom fašističnega terorja, doma in na tujem so si v novem letu želeli le zmago in svobodo. Zato so nam v veliko upanje bili le partizani, da bi čimprej pregnali sovražnika iz naše zasužnjene domovine.

Tisto leto pa nam je prineslo velike uspehe s kapitulacijo Italije. Številni partizanski boji s sovražnikom so se ponavljali iz dneva v dan. To je bilo ne samo z Nemci in belo gardo, temveč tudi s četniki in ustaši, ki so postajali vedno hujši zločinci. Misel na dedka Mraza v tistih časih je zamenjala le misel na boj, na partizane, ki je ostala v dnu duše in zaskrbljenosti. Toda posebno še zato, ker je bila huda zima in sneg velik. Po tem snegu sta mimo hiše št. 56 v Bukovici pri Babnem polju prigazila dva partizana. V domačem zvoniku je odbila točno osem ura zvečer, ko je rahlo potrkalo na vrata. Mati, ki se je sklanjala pri peči in kurila v veži, je prisluhnila, tedaj je ravno vzela iz peči majhen hlebeček jčmenovega kruha, v njem je bilo malo zabele...

Nato je stopila k vratom in strahoma odprla. Iz goste teme sta se izluščili dve zasneženi postavi. Sprva jih ni prepoznala, ko pa sta po tiho povedala, kdo sta, ju je povabila, naj stopita v vežo. Šla sta v sobico, kjer je bila toplo zakurjena peč, da sta se ogrela, saj sta bila vsa premražena in ozebla. Bil je Mazi in Blok, ki je imel zmrznjene noge, da jih ni čutil, saj je imel le z žico zvezane čevlje. V njih pa polno snega. Njegov tovariš je bil glede tega na boljšem, imel je nove čevlje, v borbi jih je sezul italijanskemu vojaku. Bila sta kurirja, ki sta nosila pošto iz Hrvaške v Slovenijo mimo številnih postojank. Dolga pot je bila za njima, zato se jima je prileglo malo počitka. Toda pot, ki je bila težavna, je bilo treba nadaljevati. Ko sta se odpočila in najedla, sta se spet po tiho poslovila. Ko sta šla, čeravno je bil kurir Mazi bos, je morala pošta naprej, do svojega cilja. Po tistem dnevu ga ni bilo več, ker je padel, kje, mi ni znano. Tisti Silvestrov večer pa mi je živo ostal v spominu, kakšno je bilo silvestrovanje v vojnem času.

MARIJA ŽNIDARŠIČ

Mimogrede s Stanetom Rutarjem, vratarjem Tovarne pohišta v Martinjaku

Vratarska služba je odgovoren posel

Do 23. aprila lanskega leta, točneje do pet minut pred enajsto tega dne, Stane Rutar nikoli ni pomislil, da se bo moral posloviti od tovarišev, ki so skupaj z njim delali pri tračnih žagah v razrezu hlodovine.

Toda dovolj je bil trenutek ne-
previdnosti, njegovi levici je
spodrsnilo in...

»Ob tri prste na levici sem bil,« se spominja Stane Rutar, zdaj vratar v Tovarni pohišta Martinjak. »Moram reči, da se na novem delovnem mestu dobro počutim, čeprav bi raje ostal tam, kjer sem bil poprej. Ampak kaj se hoče, če pa ne gre... Rekel pa bi, da mi je moj novi poklic najbolj všeč zato, ker konec koncev opravljam odgovorno delo, saj je treba čuvati tovarno pred nepoklicnimi nepridipravi in pred ognjem. Če bi še malo več zaslužil, bi pa sploh bilo imenitno, ker drugače delo ni težko, oziroma naporno. Vem pa, da kar moram biti zadovoljen s svojimi 50 ali 52 'jurji', kolikor jih dobivam na mesec, če pa najbolj pridni delavci zaslužijo okoli 70 tisoč na mesec. Smo pač vsi plačani po učinku in ob Novem letu si želim, da bi proizvodnji dobro šlo, da bi še mi pomožni bolje odrezali!«

Tisto, kar mi je bilo pri Stanetu Rutarju najbolj všeč, je bilo to, da kljub vsemu ostaja življenjski, da stvari jemlje takšne kot so. In ko ga povprašam po kakšnem zanimivem doživljanju, se nasmehne in pravi:

»Zgodilo se mi je, da sem ponoči zasačil nekega delavca, ki ga je imel malo preveč pod kapo, pa je skozi tovarno iskal bližnjico do doma... Kaj takega se vsakomur lahko zgodi, pa sem mu pokazal pravo pot do doma, da mu ni bilo treba še enkrat plezati čez ograjo...«

-mG

Ribiči ne drže križem rok

»Cerkniško jezero, naša najboljša voda, nam je tudi letos, ker ni popolnoma presahnila, nudila polno užitka pri športnem ribolovu« je v uvodnih besedah spregovoril na občnem zboru 98 članske ribiške družine iz Cerknice njen predsednik Franc Mekina. Mislim, da se je s tem dovolj jasno izrazil, da ni mikavnost našega svetovno znanega Cerkniškega jezera samo v presihanju, temveč da je njegov čar tudi v bogastvu ribjega življa, ki pogojuje predvsem možnost razširitve turističnega ribolova.

Uvodoma je treba povedati, da je Cerkniško jezero, katerega obilica hrane preživlja ščuke, linje, klene, menjke in rake, razdeljeno na dva dela: na gornji del, ki je v upravljanju Zavoda za ribištvo iz Ljubljane in dolnji del jezera z Zadnjim krajem, kjer gospodari ribiška družina iz Cerknice. Taka svojstvena razdelitev z dvema gospodarjema je prav gotovo ekonomsko nevzdržna in bi morala občinska skupščina čimprej izreči svojo besedo.

Cerkniška ribiška družina gospodari razen z Obrhom v Loški dolini in omenjenega predela jezera z vsemi vodami na teritoriju občine.

Vsi podatki, ki jih bom navedel, se nanašajo izključno na vodo, s katerimi gospodari ribiška družina iz Cerknice in so bili obravnavani na občnem zboru družine, ki je bil 11. decembra v Cerknici.

Prav gotovo je zelo razveseljiv podatek, da je bilo letos kljub trikratnemu delnemu usihanju jezera in slabi drsti ščuk, ki je bila posledica upadanja nivoja vode, izdanih 255 enodnevnihturističnih dovolilnic, kar je za 120 dovolilnic več kot lani. 44 enodnevnihturističnih dovolilnic je bilo izdanih inozemskim turistom,

ki so lovili predvsem v potoku Rak. Družina je sredi letošnjega leta določila potok Rak za komercialno vodo in v ta namen odločila ščuke in klene ter vložila vanj 200 kg postrvi — šarenk.

Na ekonomsko bazo postavljeni ribolov v Raku je že letos povrnil polovico stroškov, ki jih je imela družina s tem vlaganjem. Ceno dnevne dovolilnice (dovoljuje ulov treh postrvi) za lov v Raku so določili za domače turiste 2000 in za inozemske goste 4000 S din.

Žal na občnem zboru niso mogli še ugotoviti število ulovljenih rib s strani članov ribiške družine, medtem ko so ugotovili, da je družina prodala potrošnikom 355 kilogramov rib ali kar 250 kg več kot leta 1965.

Kot vsako leto so tudi letos napravili člani družine največ napak pri reševanju rib. Napake so bile posledice slabe discipline. Letošnje leto je bilo rešenih 1000 lanskeoletnih mladice, ki so jih prenesli v vodo, ki ne usihajo. Organizacija reševanja bo v bodoče urejena, saj so letos nabavili dve mreži stavnici, s katerima bodo skušali poloviti ribe pred usahnitvijo jezera 2200 mladice potočne postrvi dolžine 10 do 20 cm je letos vložila družina tudi v Cerkniški potok.

In kakšni so plani družine za prihodnje leto? Predvsem so pogojeni s finančnimi sredstvi, ki pa za prihodnje leto še niso v celoti znana. Letošnji dohodki družine so znašali 2,356.000 S din. Preciznejšo ugotovitev in razdelitev sredstev bo pripravil upravni odbor družine na začetku prihodnjega leta. Pa vendar je iz zaključkov obnega zboru moč razbrati dejavnost družine v letu 1967, ki se je letos povečala za 14 novih članov.

Naj naštejemo le bistvene naloge družine v letu 1967:

- dograditev jezua v Rešetu na jezeru, ki bo omogočal vodo skozi celo leto,
- vložitev 1000 mladice krapov v Cerkniško jezero, ki nudi za razplod te vrste rib ugodne pogoje,
- vložitev 2000 mladice potočne postrvi v potok Cerknišče,
- vložitev rib (linjev) v jezero na Volčjem,
- nabava dveh novih čolnov za športni in turistični ribolov,
- graditev jezua v Dolenji vasi,
- graditev pragov v potoku Rak itd.

Priznati moramo, da naloge niso majhne in da bo njihova realizacija pomenila pomemben korak naprej v razvoju turizma v tem predelu Notranjske.

Danilo Mlinar

V soboto 12. novembra nas je nenadoma presenetila debela snežna odeja ponoči padlega snega. Na sliki: Zasnežena pokrajina na Blokah

2 funta za balon

Rafael Mlakar, član Lovskega društva Iga vas, je navdušen lovec in ljubitelj narave, ki uporabi vsak trenutek svojega prostega časa, da se s puško na rami poda v prosto naravo, kjer se, kakor pravi, najbolje počuti in se umiri. Dne 8. septembra pa je naletel na nekaj, kar ne spada v lovski revir, pa je le zbudilo njegovo pozornost. Bil je navaden balonček, kakršnega kdo kupi otrokom za igračo. Ta pa je bil izpuščen v drugi namen. Na njem je bila privezana karta s tiskanimi navodili za najditelja balončka. Bil je izpuščen iz West Love Hill, okraj Cornwall, Anglija. Rafael se je odločil, da odpošlje karto in sporočilo o njegovi najdbi na dani naslov. Bilo je določenih 5 malih nagrad za najditelje balončkov: prva 10, druga 5 in tri po 2 funta sterlingov. Nič ni bilo pojasnjeno o pogojih za nagrade, pa skoraj gotovo je pri tem odločilna daljava najdenega balončka. Dasi je bil Rafael že prepri-

čan, da je imel s tisto pošiljatvijo le prazno delo, je ne pričakovano dne 19. novembra iz Anglije prejel obvestilo, da je njegov najdeni balonček med petimi zmagovalci in da naj v kratkem pričakuje po banki v njegovem okraju izplačan znesek v vrednosti 2

funtov sterlingov, z zahvalo za sodelovanje in z upanjem, da se še nadalje dobro zabava z lovom.

Podpisan je bil W. G. Ridley, blagajnik nogometnega kluba Love Hill.

Vencelj Palčič
Iga vas

Odločanje o zadevah po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč

Kako je bil kompliciran postopek za odločanje v zadevah po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč, objavljenem v Uradnem listu SFRJ št. 52/58, dovolj jasno dejstvo, da je bil dosedaj pristojen za odločanje o nerešenih pritož-

bah in opozorilih proti odločbam komisij za nacionalizacijo (seveda vseh stopenjskih) le Zvezni sekretariat za finance v Beogradu. Takšno stanje je namreč ustvarila do nedavnega veljavna »Uredba o spremembi Uredbe o postopku za izvedbo nacionalizacije najemnih zgradb in gradbenih zemljišč, objavljenem v Uradnem listu SFRJ št. 1/65.

In ko se je spričo tega pristojnost ožjih družbeno političnih skupnosti (predvsem občin) v teh zadevah ogledala le v prejemanju vlog državljanov in odstopanju teh omenjeni instanci (o. citiranemu Zveznemu upravnemu organu), je namreč ne dolgo od tega oddelek za upravne spore pri Vrhovnem sodišču Jugoslavije zavzel stališče, oz. pravno mnenje, katero se med drugim glasi: »Po uveljavitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o splošnem upravnem postopku se stvarna pristojnost za odločanje o nerešenih pritožbah in opozorilih proti odločbam komisij za nacionalizacijo najemnih zgradb in gradbenih zemljišč določa po predpisih zakona o splošnem upravnem postopku, ne pa po uredbi o spremembi uredbe o po-

stopku za izvedbo nacionalizacije najemnih zgradb in gradbenih zemljišč«.

Iz tega je torej zaključiti, da je pristojen odločati v zadevah po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč upravni organ tiste družbene politične skupnosti, v kateri je s pravnomočno odločbo končan postopek nacionalizacije, ali, da to še bolj konkretiziram, primera zaradi: če je eventualni nacionalizacijski postopek končan že z odločbo komisije za nacionalizacijo pri bivšem ObLO, je v tem primeru pristojen (če npr. gre za obnovitveni predlog) upravni organ skupščine občine, pristojen za imovinsko pravne zadeve, oz. Republiški sekretariat za pravosodje in občo upravo (če gre npr. za pritožbo vloženo proti odločbi občinske nacionalizacijske komisije).

Ko sem se odločil za ta članek, sem predvsem imel namen, da seznanim s tem širši krog državljanov naše občine in zaradi tega naj na koncu omenim še to, da je vsako eventualno zahtevo v zadevah po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč nasloviti (pri tem

mislim vsekakor na naše občane) na oddelek za splošne zadeve in družbene službe — imovinsko pravni referent, ker jih bo ta ali reševal, ali pa odstopil pristojnemu upravnemu organu druge družbeno-politične skupnosti — odvisno že od vsake konkretne zadeve.

Dojčilo Batič

referent imov. pravne službe Sob
Cerknica

ANKETA MED ČLANI ZVEZE KOMUNISTOV

V decembru je občinski komite ZK napravil med vsemi svojimi člani anketo o metodah dela, reorganizaciji v Zvezi komunistov, nekaterih problemih in tudi o kadrovskih vprašanjih. Pretežni del članov je na anketna vprašanja odgovoril, nekateri pa so pokazali neresen odnos in anketnih pol niso vrnili. Rezultati, ki jih je dala anketa, bodo koristili občinskemu komiteju in vsem komisijam, ki pripravljajo nove oblike delovanja članov zveze v občin.

Poljših kožic, ki jim dela družbo še s slamo napolnjen zajčji meh, bo dovolj samo za dve kučmi

JOŽETA NI VEČ MED NAMI

V nedeljo 27. novembra so tovarniške sirene v Martinjaku in Cerknici zapele otožno pesem kot pozdrav na zadnji poti dolgoletnega delavca in gasilskega podčastnika OTONIČAR JOŽETA, člana kolektiva Tovarne pohišva Martinjak.

V 35. letu starosti mu je zahrbtna bolezen nagloma prekinila nit življenja.

Kot sin naprednih staršev je že v zgodnji mladosti ostal brez njih. Čeravno mlad je že kot pionir po svojih močeh pomagal za cilje NOV. Takoj po končani vojni v 14 letu starosti se je zaposlil v takratni tovarni v Martinjaku, ki je še bila privatna lastnina. Kolektivu je bil zvest do zadnjega dne. Kar težko je verjeti, da ga ni več med nami. Vedno nasmejan in pripravljen na pogovor z vsakomur, je bil priljubljen med svojimi sotovariši in delavci.

Ravno tak bo ostal za vedno v našem spominu.

Bošt

Študentje cerkniške občine zmagovalci turnirja v košarki in namiznem tenisu

V počastitev Dneva republike, 29. novembra, je Klub notranjskih študentov iz Cerknice organiziral v Novi vasi turnir v košarki in namiznem tenisu. Boji za naslove najboljših v obeh športnih panogah so bili v dvorani TVD Partizan Nova vas. Ob tem si je, mimogrede povedano, marsikdo od tekmovalcev zaželel, da bi bila ta velika dvorana, katero se lahko uporablja skoraj za vse športne panoge, v Cerknici, kjer je problem glede športnih objektov še najbolj pereč. Res škoda, da se dvorana v Novi vasi, razen za potrebe šolske telovadbe, tako malo uporablja. Toda pustimo sedaj tako imenovano zgrešeno in nenačrtno politiko gradenj športnih prostorov pred nekaj leti in se raje vrnimo k našemu turnirju.

Tekmovanja v košarki so se udeležile tri ekipe in sicer: Cerknica, Stari trg in ekipa kluba notranjskih študentov s področja občine Cerknica, sestavljena iz študentov, ki sicer igrajo za ekipe: Cerknica (4 tekmovalci), Rakeka (2), Starega trga (1 igralec v ekipi študentov).

STUDENT : STARI TRG
32 : 45 (23 : 18)

Študent: Obreza 8, Korošec 1, Urbas T. 11, Sesar, Telič, Benčina 12, Novak.

Stari trg: Truden 11, Intihar 14, Mlakar 16, Levec, Juvančič, Furlani 4, Žnidaršič, Vrhovec.

Pričakovanja, da študentje ne bodo mogli resno ogroziti zmage uigrane ekipe Starega trga so se popolnoma uresničila šele v zadnjih minutah srečanja, ko so bili študentje popolnoma zmedeni. Neugranost, kar je obvezen spremljevalec vsake ekipe, sestavljene iz igralcev različnih klubov, je tudi tu opravila svoje. Vendar so študentje skoraj celo tekmo vodili in prav v odločilnih trenutkih »izgubili glavo«.

ŠTUDENT : CERKNICA
33 : 18 (15 : 8)

Študent: Urbas I., Obreza I. 10, Korošec 8, Telič, Lesar 11, Benčina 2, Novak 2.

Cerknica: Urbas II. 4, Razdrih 4, Petrovčič 6, Obreza II., Ris 4, Popek.

Drugi nastop študentov je bil mnogo boljši. Dejstvo, da je bilo jedro ekipe sestavljeno sedaj iz študentov iz Cerknice, ki so bili med seboj še najbolj uigrani, je bilo odločilno za poraz njihovega matičnega kluba — Cerknice in za osvojitve prvega mesta.

Ne glede na rezultat, pa ekipa Cerknice ni igrala tako podrejene vloge, kajti poraz je bil predvsem rezultat njihovega slabega metanja na koš.

CERKNICA : STARI TRG
44 : 27 (21 : 13)

Cerknica: Razdrih 6, Petrovčič 8, Obreza II. 4, Urbas II. 18, Ris, Popek 8.

Stari trg: Truden 4, Intihar 10, Levec, Mlakar 4, Furlani 6, Juvančič 1, Žnidaršič 2, Vrhovec.

Odlična igra je Cerkničanom prinesla tudi prvo zmago, kajti bili so boljši od nasprotnika, tokrat tako v metanju na koš, kot tudi po samem načinu igre.

Značilno za vsa srečanja je bilo občutno nihanje moštev v formi od tekme do tekme, saj so prav vse ekipe enkrat odpovedale in so zaradi tega imele vsaka po eno zmago in en poraz in se je zato upošteval pri končni razvrstitvi količink danih in prejetih košev.

Lestvica:

Študent (Cerkn.)	2	1	0	1	65	: 63	2
Cerknica	2	1	0	1	62	: 60	2
Stari trg	2	1	0	1	72	: 76	2

Istočasno pa so potekale tudi borbe študentov, ekipe JNA Velike Bloke in igralcev Starega trga v namiznem tenisu. Uspehu študentov v košarki so se pridružili tudi člani njihove namiznoteniške ekipe, ki je v postavi: Urbas Tone, Kranjc Žarko, Benčina Janez osvojila prvo mesto. Študentje so premagali oba svoja nasprotnika z enakim rezultatom 2 : 1. Drugo mesto si je priborila ekipa Starega trga šele po zmagi nad vojaki z Velikih Blok. Tudi tu je bil dosežen rezultat 2 : 1.

Lestvica:

Študent (Cerkn.)	2	2	0	4	: 2	4
Stari trg	2	1	1	3	: 3	2
JNA Velike Bl.	2	0	2	2	: 4	0

JANEZ TELIČ

Skupina članov šolskega športnega društva Rakek

KAJ BO...?

Starega Kovača poslednja pot je bila končana. Tožeče pritrkavanje zvonov je počasi zamiralo med železnimi križi. Tone in Ivan sta le še poravnala pri vencih trakove, ki jih je obrnil veter in odhitela za pogrebci. Tenak dež se je jel siliti iz megle.

»Ne bo sile,« ju je pozdravil sosed Jakob in brisal oroseni klobuk v roka.

»Ata je pa kar na hitro stisnilo — naj v miru počiva! Pretegnil se je, ko se je pri sedmih križih sam gnal na gruntu. Še na pomlad sem mu prigovarjal: 'Daj no, Kovač, kaj bi tako garal! Saj je že ranjko požrl grunt, pa naj še tebe? Toliko obdelaj, da ne boš lačen, drugo pa zaledini.' Pa je zamahnil z roko: 'E bo že šlo. Saj samo do jeseni, ko se vrne Tone iz Nemčije. Potem se bo oženil, otroci bodo pri hiši — jaz bom pa izpregel. Samo še za pesterno bom. Da bi zdaj opustil? Nak, Kovačev sin ne bo začel na ledini.' Tako je govoril — naj ti bo lahka zemlja, Kovač!«

Tone in Ivan sta poslušala in sem pa tja prikimala. Jakob je spet obrisal klobuk, pljunil v grapo in nadaljeval: »Pa saj smo vsi iz enega testa. Vsaka zaplata nam je priraščena k srcu —

zemlja ne more brez nas, mi pa brez nje ne.« Potrepljal je Toneta po ramenih:

»Ej, blagor gospodarju, ki pride na tak grunt kot ti! Sama ravnina pa vse na kupu. Ivan te pa tudi ne bo drl za delež, poznam ga. Takole suhega mesa in nekaj vina mu boš zapeljal v mesto, pa bo, mar ne?« — »Nič ne bo iz tega, boter!« je vzdihnil Ivan. »Tone noče ostati doma. Kmet da že ne bo, pravi, če je lahko gospod. Slajši mu je tuj črn kruh kot beli doma. Jaz pa, kaj bi, že od mladega sem v mestu. Prodali bomo, boter, prodali.«

V mraku je obvisel molk. Pospešili so korake, čeprav se jim je zdela zemlja, ki se je lepila na čevlje, težja od svinca. Le klobuka se je s prsti dotaknil stari Jakob, ko je zavil proti domu. S praga se je ozrl na Kovačijo. Mrtvo so boljše zapahnjene duri za mladima Kovačema, ki sta kar mimo zavila v gostilno. Na majhnih oknih se je utrinjal dež... Jakobu se je zdelo, da stoletna Kovačija joče. Nekje globoko v srcu, ki je bila vanj priraščena vsaka zaplata, je boleče ključalo: »In potem, ko mene poneso tja gori pod križ, kaj bo?«

JANJA KASTELIC

Cerknica — Tabor. Po črno-beli razglednici, ki jo je pred kratkim založilo agilno Turistično društvo Cerknica

Začetki telesne vzgoje so v šoli in ŠŠD

Pionirsko delo za doseg uspehov na telesno-vzgojnem področju naj opravijo šole in šolska športna društva. Nekaj misli o tem nam pove razgovor s tovarišem Slavkom Hrenom.

— Tovariš Hren, ali mi lahko zaupaš, kaj te je navdalo, da si organiziral šolsko športno društvo?

— Na šoli Rakek poučujem telesno vzgojo drugo leto. Opazoval sem učence pri redni telovadbi in ko sem videl njihov tekmovalni polet, sem menil, da bi bilo dobro dati temu tekmovalnemu duhu

neko organizacijsko obliko. Našel sem jo v ŠŠD.

— Kdaj pa je bilo ustanovljeno to društvo?

— Letos v začetku šolskega leta. Kakšen program ima društvo za letošnjo tekmovalno sezono?

— Naš program smo že začeli uresničevati. Vključili smo se v notranjsko ligo košarke, v kateri so vključene ŠŠD Borovnica, Vrhnika I. in II., ŠŠD Mladost Dol. Logatec in ŠŠD Tabor Ziri. Jesensko kolo v košarki smo že odigrali z vsemi naštetimi društvi.

— In kakšni so bili rezultati tega prvega kola?

— Čeprav smo komaj letos začeli z intenzivnim delom, sem z doseženimi rezultati kar zadovoljen. Poudariti moram, da so nekatera ŠŠD — kot npr. ŠŠD Ivana Cankarja z Vrhnik in Tabor Ziri igrali v republiškem merilu in da so žirovci celo prvaki Gorenjske. Tudi druga društva imajo za seboj lepo tradicijo. Mi pa smo bili začetniki. Zaključni izid v točkah zgleda takole:

Ženska ekipa:

1. Borovnica — Rakek	18:4
2. Logatec — Rakek	11:17
3. Vrhnika I. — Rakek	18:13
4. Vrhnika II. — Rakek	21:11
5. Ziri — Rakek	39:8

Moška ekipa:

1. Borovnica — Rakek	29:12
2. Logatec — Rakek	54:23
3. Vrhnika I. — Rakek	23:13
4. Vrhnika II. — Rakek	71:13
5. Ziri — Rakek	59:12

KAKO EVIDENTIRATI GOSTE?

Na željo naših občanov, ki izdajajo tujske sobe dajemo informacijo po vprašanju evidentiranja gostov.

Seveda, preden se soba začne izdajati je potrebno zaprositi za ustrezno dovoljenje Svet za gospodarstvo SOB Cerknica, oziroma Oddelek za gospodarstvo in finance SOB Cerknica. Istočasno pa se lahko zglasite na Oddelku za notranje zadeve SOB Cerknica (stara šola), kjer vam bodo dali vse potrebne informacije in kjer lahko tudi nabavite obrazce za evidenco gostov.

Neevidentiranje gostov, tudi pomanjkljivo evidentiranje, je prekršek, ki je kazniv po sodniku za prekrške. Nekateri so takšne kazni že plačali.

V izogib nepotrebnim stroškom prosimo, da se zgornjega navodila pridržujete.

Turistična zveza Cerknica

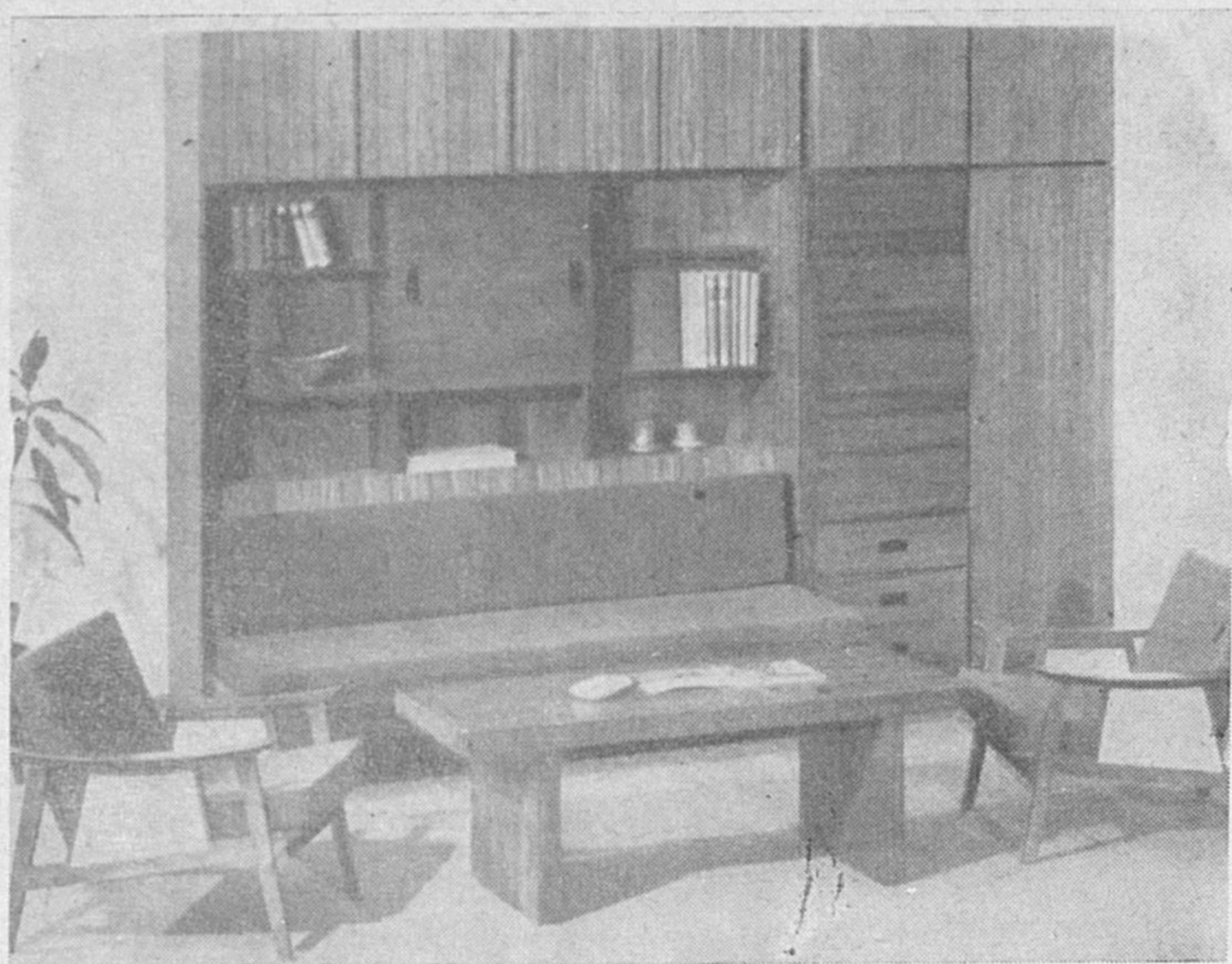
Šuligoj M.
Šolsko športno društvo

METKO — poznate!
SARDAN — poznate!
TV VITRINO — poznate!

Ali poznate tudi

MOJCO — MILENO — TRISTAN
FLORIDO (na sliki) — IRVIN — RAKA

To so naši novi proizvodi in prepričani smo, da boste kot kupec z njimi nadvse zadovoljni

Ob tej priložnosti sprejmite naše najpristrčnejše čestitke in voščila k novem letu 1967

KOVINOPLASTIKA LOŽ

Delovni kolektiv
»Kovinoplastike« Lož
želi v letu 1967
vsem občanom in
poslovnim partnerjem
veliko uspeha in
medsebojnega sodelovanja

Prometno podjetje

SAP
Ljubljana

želi vsem občanom in
poslovnim prijateljem
uspešno leto 1967,
obenem pa še naprej
priporoča svoje usluge

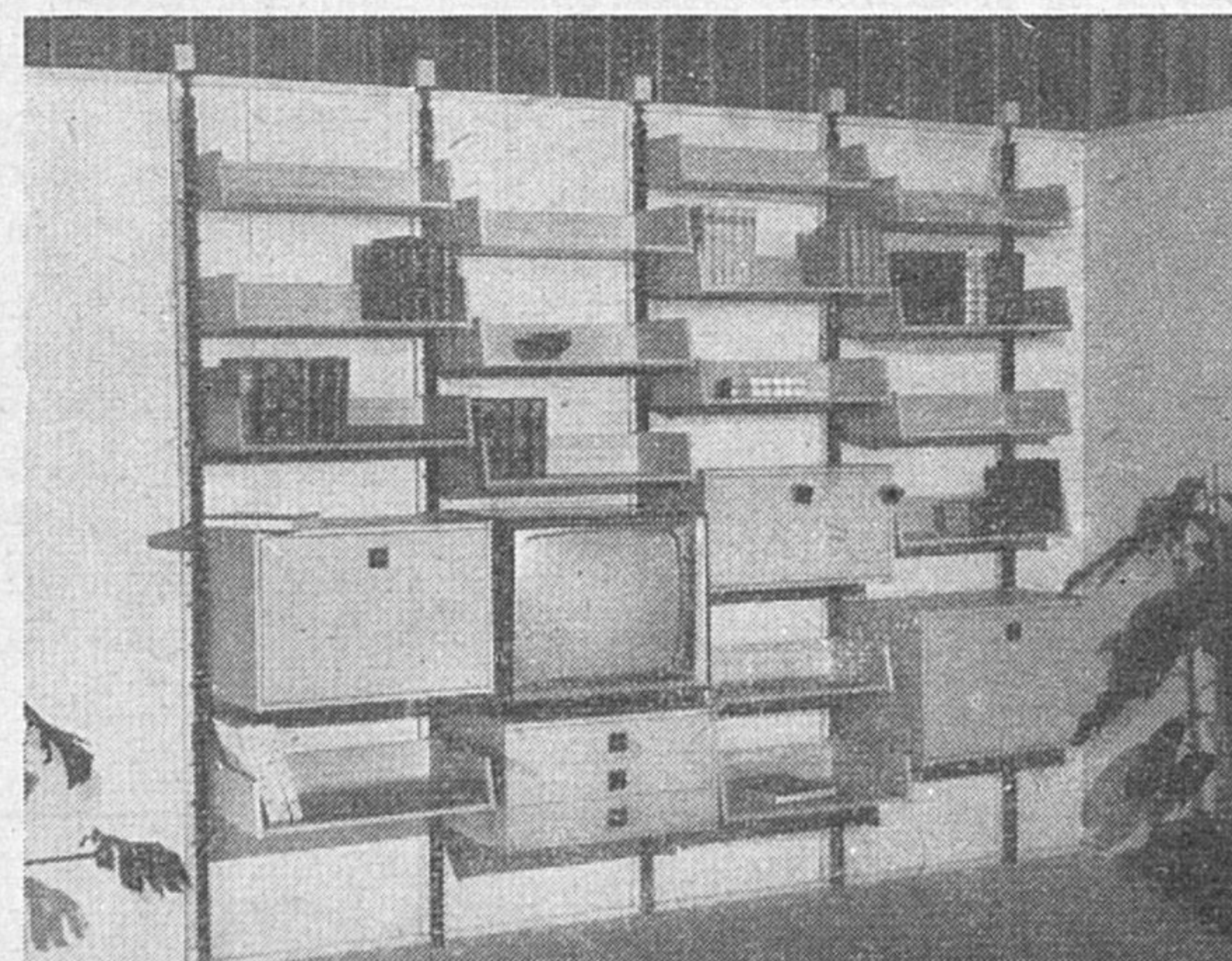
Delovni kolektiv

»JELKA« Rakek

s svojimi poslovnimi enotami na Uncu in v Begunjah

čestita občanom in
poslovnim partnerjem
uspeha polno leto 1967

**Priporoča, da se
prepričate
o kvalitetah
naših proizvodov,
ki jih izdelujemo
po naročilu**

Splošno gradbeno podjetje
GRADIŠČE
CERKNICA

želi uspešno poslovno leto 1967
svojim poslovnim partnerjem in občanom

Izvaja vse vrste nizkih in visokih
gradenj, gradi stanovanja za trg.
Proizvaja in prodaja cementne izdelke,
vzdržuje ceste IV. reda in
gospodari s stanovanjskimi hišami
v družbeni lastnini.

Občanom želi
uspešno in
srečno
novo leto 1967
in priporoča
svoje usluge

Kolektiv
Center obrti
Cerknica

Kmetijska zadruga Cerknica

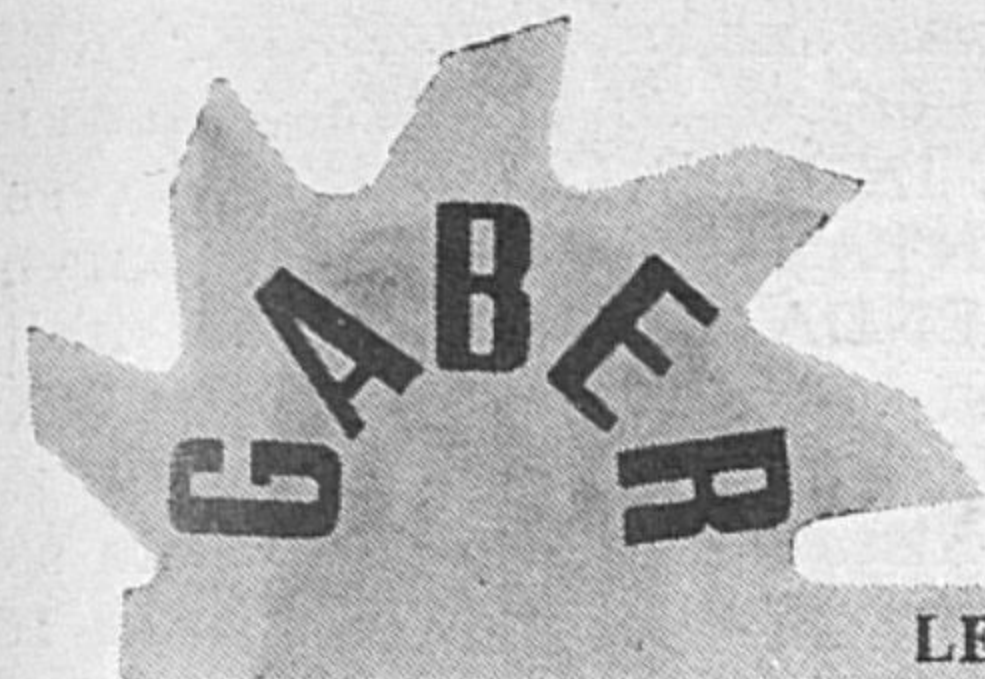
s svojimi delovnimi enotami:

lastna kmetijska proizvodnja,
sodelovanje s privatnimi kmetijskimi
proizvajalci, mlin-pekarna,
mesnice in destilarna,

čestita vsem delovnim ljudem in poslovnim
prijateljem uspešno novo leto 1967

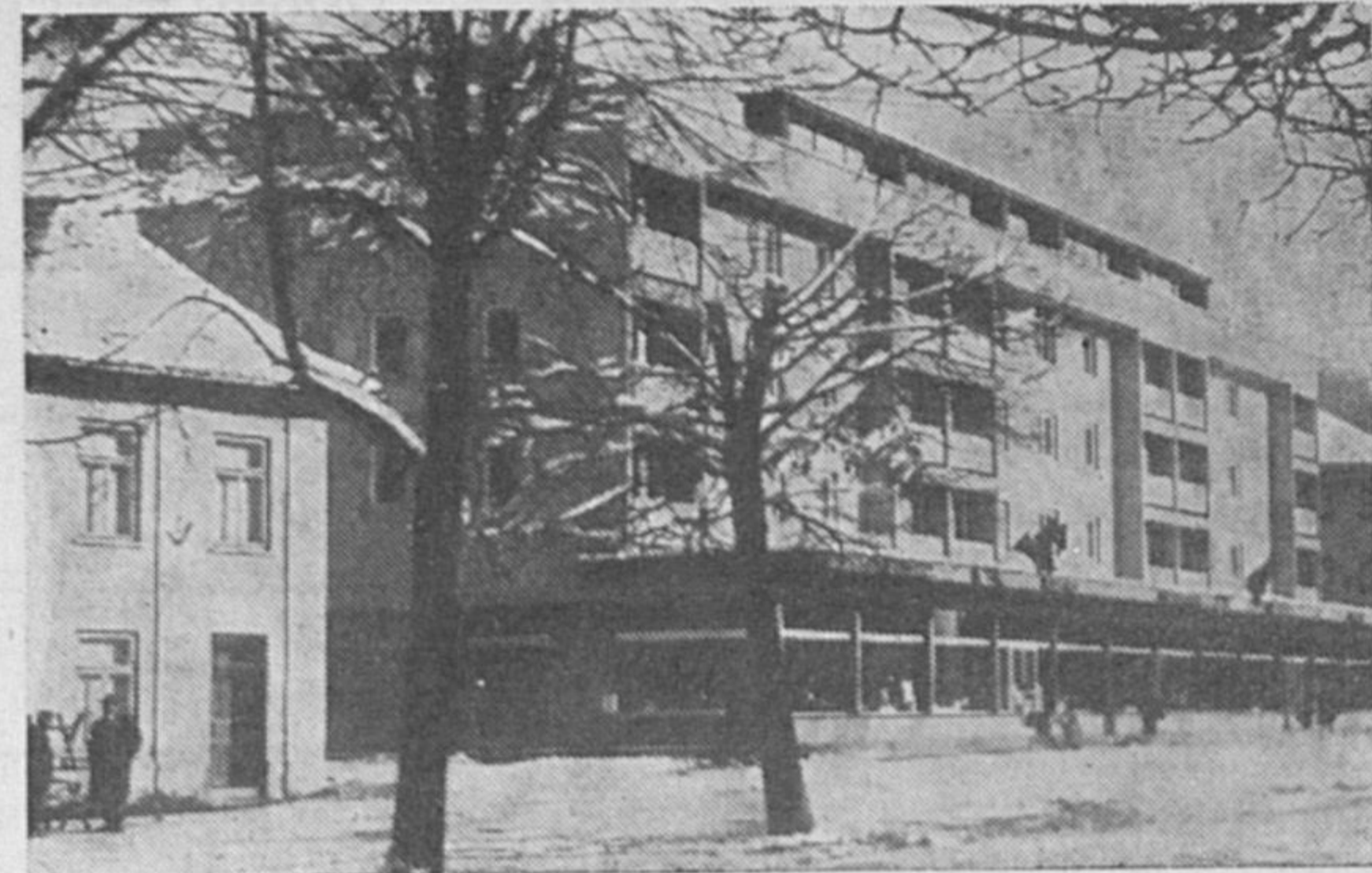
Vsem občanom, poslovnim
partnerjem in cenjenim odjemalcem

čestitamo srečno in uspeha
polno novo leto 1967
in se priporočamo

LESNA INDUSTRIJA STARI TRG — LOŠKA DOLINA

Vsem občanom,
odjemalcem,
potrošnikom in
poslovnim
partnerjem
čestitamo
s svojimi
poslovnimi
enotami
uspešno leto 1967

Trgovsko podjetje
ŠKOCJAN

Občanom in cenjenim gostom
priporočamo
lastne domače specialitete,
obenem pa želimo
srečno in uspešno novo leto 1967.

Gostilna Gnezda, Unec

Občanom našega območja
v letu 1967
mnogo delovnih uspehov
in sodelovanja želi

Delovni kolektiv
**VODNA SKUPNOST
CERKNICA**

Delovnim ljudem
naše občine
želimo v letu 1967
obilo uspehov

Vsem občanom
želimo
srečno in uspešno
novo leto 1967
Kinopodjetje Cerknica

Svet krajevne skupnosti
GRAHOVO

Želi občanom
srečno in
uspešno leto 1967

ELEKTROŽAGA
Nova vas

Gostinsko podjetje Cerknica
želi cenjenim gostom
in delovnim ljudem
srečno in uspeha polno leto 1967

Našim stalnim in občasnim gostom
želimo srečno novo leto
in se še naprej priporočamo
Gostilna Rigler, Bloška polica

Obiščite nas na staro leto,
na voljo bo domača kapljica
in dober prigrizek,
obenem pa želimo vsem občanom
srečno in veselo novo leto 1967
Gostilna Prvulovič, Nova vas

Srečno novo leto
vam želi
in se priporoča
**Fotograf
Jože Žnidaršič
Cerknica**

Spoštovanim gostom
se priporočamo za obisk,
obenem pa želimo
veselo in uspešno novo leto 1967
**Gostilna »Pri Ljubi«,
Bloška polica**

Gostom in občanom
želimo
srečno in uspehov polno
leto 1967
**Gostilna Modic
Bločice**

Poslovnim partnerjem
in poklicnim tovarišem
želim v letu 1967 mnogo uspehov
**Avtoprevoznik Ludvik Mulec
Rakek**

Občanom in cenjenim strankam
želi srečno in uspeha polno leto
1967 in se priporoča
**Avtomehanik
JOŽE BAVDEK
Cerknica**

Gostom in občanom
želimo
uspeha polno
leto 1967
Gostilna »Pri Lužarju«, Nova vas

V letu 1967 želimo
svojim gostom in občanom
veliko sreče in zadovoljstva
in še naprej priporočamo
svoje usluge
Gostilna Modic, Grahovo

Delavsko-uslužbenska restavracija
»Brest« Cerknica
čestita svojim gostom
v Cerknici, Martinjaku
in Starem trgu
in vsem občanom
srečno leto 1967

Cenjenim strankam in občanom
čestita srečno novo leto 1967
in priporoča svoje kvalitetne usluge
**Frizerski salon
Maks Turšič
Cerknica**

Vsem poklicnim tovarišem želijo
srečno vožnjo v letu 1967
**Šoferji LIK Brest
Cerknica**

Cenjenim gostom čestitamo
srečno novo leto
in se priporočamo za obisk
Gostilna Mlakar, Lož

Poslovnim partnerjem,
občanom in sotovarišem
želi uspešno leto 1967
**Avtoprevoznik Leon Grom,
Rakek**

Gostilna BONAČ, Begunje
želi gostom in občanom
uspešno in srečno
novo leto 1967
in se priporoča.

glas
NOTRANJSKE

STARILO

KONICA VRH

MESTO NA ALJASKI

STARO MESTO

IZDATI OBJAVITI

ŽENSKO IME

ŽENSKO IME

IZPLAČ-LJIVE

GROZNO

TRATA RUŠA

ADRIA-AVIO PROMET

NIL-O-ZEMSKA

KRAVICA

OSEBA IZ ILIADE

POSEDO-VALEC

OTOK NA JADRANU

ŽIVAL

NAPLAČILA

STAREJŠI

VEZNIK

M. IME

PRILIVATI

OVITKI

REKA V RUSIJI

VAS NA PRIMORSKI

ZNAČAJ

NASELJE

JEZA

NADOME-STEK SLADKORJA

OS. ZAIM.

GLOBE KAZNI

ZURE-JENIMI LASMI

SAMO-GLASNIK

UTA

RASTLINA

HERILEC

TOVARNA MOTORNIH VOZIL

DELAVEC KI SIPA

ZGOBEN

PRISJOJINE

M. IME

OZNAKA NALETAL. POSILJKAH

VRVICA

JUŽNI SADEŽ

DOBA

HEKATERI

RIMSKO 4

SLOVEN-SKI KIPAR

ALUMINIJ

PAPIGA

SOLMIZA-CIJSKI ZLOG

MEKATERI

1967

OBER

ŽABA

LEPENKA

TRSKA

MESTO V MAROKU

LJUDSKA TEHNIKA

Telovadba in »telovadba«

Rakek ima za seboj dolgoletno telesnovzgojno tradicijo skorajda v vseh panogah telesnovzgojne dejavnosti in športa. Za seboj ima tudi precej uspešnih tekmovanj in nastopov. Prav zaradi aktivnosti telesnovzgojnega društva »Partizan« in še posebej s spoznanjem, da se mora mladi rod harmonično razvijati, so Rakovčani nesebično pomagali pri ureditvi lepe, svetle in sodobne telovadnice, pomagali nabaviti rekvizite in opremo. Pravno lastništvo nad telovadnico je bilo poverjeno šoli Rakek. Šola je s tem prevzela tudi celotno režijo. Telesnovzgojno društvo Partizan je gost v tej telovadnici. Si-

Novoletna nagradna križanka

Rešitve pošljite uredništvu »Glasa Notranjske«, Občinski odbor SZDL Cerknica do 15. januarja 1967. Izmed pravih rešitev bomo izžrebali osem nagrajencev. Prva nagrada je 100 N din, druga nagrada 50 N din, tretja nagrada 30 N din in pet nagrad po 10 N din.

cer pa — kaj bi se šli lastništva — to je postranska zadeva. Telovadnica je tu in mora služiti šoli in Partizanu — skratka svojemu namenu. Spominjam se, da je bil pred leti ravnatelj šole v Pavlihi, ker je baje zaklenil telovadnico. Sožitje pa je le sožitje in v pretekli sezoni smo se lepo dogovorili z vodstvom Partizana, kako in kdaj bo potekala telovadba šole in kdaj telovadba Partizana. Na enak način smo se dogovorili tudi v začetku letošnje vadbene sezone. Vaditelji Partizana so se in se držijo programa in urnika. Čemu potem ta članek? Res je, do sem ne bi bilo potrebno vzeti peresa v roke. Toda šele tukaj se prične naša zgodba.

Najprej povejmo, da ima skoraj vsak tretji Rakovčan ključ telovadnice. Izkovali so si jih že pred leti. Ključke imajo tudi takšni, ki so daleč od telesne kulture. Prav ti prihajajo v dvojicah ali trojicah, brez vaditeljev in brez cilja, da bi v telovadnici porabili svoje odvečne sile. Prične se lov na žogo in ker se več ali manj drsi na parketu, je potrebno s pljunko povečati trenje. Od prežetosti ne opazijo ran na petah in prstih in na tleh so spet novi madeži. Lahko povemo, da so to »junaki«, ki so vredni občudovanja. Zgodi se, da žoga počí. Kaj pa sedaj? Majhna skrb — dva dobra sunka v vrata šolske omare (omara s šolsimi telesnovzgojnimi rekviziti je zaradi previdnosti zaklenjena) in že je kup žog na razpolago za nove bojne podvige. Enostranost in monotonost nista nikdar privlačni. Zakaj bi tudi. Ogrevanim vajam mora slediti vaja na krogih in orodju. Prav — najprej je treba postaviti kozo, preko nje konja in šele sedaj pride na vrsto visoka gred. Švedsko skrinjo je potrebno razklopiti in razporediti okoli že obstoječega babilonskega stolpa, krogi so pa itak že invalidsko upokojeni nekje med stropom in podom.

Blazinam je potreben operativni poseg. Operacija naj pokaže anatomsko zgradbo; bradlja pa naj ostane s svojo pohabljenostjo tam, kjer je. Še močan hooruk in vadba je končana.

S tem pa članka ne smem končati. Z vso resnostjo priporočam mladim ljudem na Rakeku, ki imajo spoštljiv odnos do telesne kulture, da se zbero, pomenijo o delu in zaupanju, ki so si ga pridobili, ohranijo. Ne nameravam moralizirati, vendar bi hotel reči še to, da je prvi cilj telesnovzgojne dejavnosti, da človeka uredi, mu da športno obnašanje, humanost in skromnost, kajti šele za temi veččinami se skrivajo favoriti.

Suligoj M.

Obveščevalec

KINO CERKNICA

PROGRAM FILMOV ZA MESEC JANUAR

1.—2. Ameriški barvni TOM JONES, 3. jugoslovanski LUCIJA, 5. francoski NORO MORJE, 7. ameriški barvni FLANDRIJSKI PES, 8. ameriški barvni ČAST ODPADNIKA, 12. francoski VRELA ULICA, 14. jugoslovanski DRUGA STRAN MEDALJE, 15. francoski barvni FANTOMAS, 19. ameriški SVETIŠČE GREHA, 21. ameriški barvni UPORNIK BREZ RAZLOGA, 22. ameriški barvni ONA IN NJENI MOŽJE, 26. češki ATENTAT, 28. ameriški barvni LEGENDA O VOLKU, 29. italijanski barvni INVAZIJA VIKINGOV.

Predstave so vsak četrtek in soboto ob 19.30, ob nedeljah ob 16. in 19.30.

KINO RAKEK

PROGRAM FILMOV ZA MESEC JANUAR

1.—2. ameriški barvni VELIKAN IZ RODOSA, 7.—8. italijanski LJUBEZEN V STOCKHOLMU, 14.—15. francoski NABAB, 28.—29. ameriški barvni PTIČI.

Predstave so v soboto ob 19.30 in v nedeljo ob 17. uri.

KINO STARI TRG PRI LOŽU

SPORED FILMOV ZA MESEC JANUAR 1967

4. francoski VZGOJA SRCA, 7. in 8. nemški WINETOU II. del, 11. poljski POTNICA, 15. italijanski LOČITEV PO ITALIJANSKO, 18. angleški ČAS BREZ USMIJENJA, 21. in 22. italijanski UBIJALEC, 25. francoski LJUBKA LAŽNIVKA, 22. in 29. domači POD ISTIM NEBOM.

PREDSTAVE: V sredo in v soboto ob 19. uri in v nedeljo ob 15. in 19. uri.

VABLJENI

ZAHVALA

ob bridki izgubi našega nezabnega

JOŽETA OTONIČARJA

izrekamo iskreno zahvalo vsem prijateljem, znancem, članom gasilskega društva Martinjak, Žerovnica in Cerknina, sindikalni podružnici TP Martinjak, Šega Matiji za poslovilni govor in vsem drugim, ki so ga pospremili na zadnji poti, darovali vence in izrekli sožalje.

Žaluoja družina Zrimšek

glas
NOTRANJSKE

GLASILO SZDL OBČINE CERKNICA

Izhaja mesečno — Izdaja Občinski odbor SZDL Cerknica — Urejuju uredniški odbor: Slavko Berglez, Danilo Mlinar, Janez Logar, Mihael Mišič, Srečo Lončar, Janez Obreza, Milan Strle, Peter Kovšca, Slavko Tornič, Štefan Bogovčič, ing. Božidar Rajčević, Slave Kočev, Stanko Janež, Srečo Krašovec, Milan Govekar in Milan Živkovič — Glavni in odgovorni urednik: Danimir Mazi — Tehnični urednik: Danilo Domajnko (Delavska enotnost) — Naslov uredništva in uprave: »Glas Notranjske«, Obč. odbor SZDL Cerknica — Žiro račun: NB Rakek, 5051-678-108 — Letna naročnina je 6 N. Din (600 starih dinarjev), posamezni izvod 50 par (50 S. din) — Za tujino 1 USA \$ — Tiska tiskarna Učnih delavnic Zavoda za služno in gospodno prizadete v Ljubljani

Tako je bilo letos...

Polharji naši, kapljice prijatelji mili na ves glas so se po časopisju raztrobili, tudi po radiu je bilo slišati, presneto, špraho našo, od polharske strasti prevzeto. In tukaj resnice kanček »lovske« še, nahrbtniki so bili lažji za nazaj grede.

Takoj, ko telefon v Škocjanu so dobili, so se pijani hotelski gostje »pošalili« — rešilca iz Cerknice so naplahtali in za ta »podvig« tud' že plačali.

Iz Cerknice do Jezera res daleč ni, pa kaj, ko se popotnemu človeku zdi, da so tu vse luknje cestne zbrane — ceste se izogibajo menda še vrane. Pa kaj, ko bi bila cesta luknjasta samo, tu še ena je nesreča, luknje imajo daleč dno.

Avtobusov iz dneva v dan je več, a SAP in GORICA mislita menda, da odveč vsak avtobus po sedmi zvečer bi bil, ki iz Cerknice bi proti Rakeku zavil.

Kaj z Jezerom cerkniškim bodo naredili čas bi bil, da bi se že odločili, vsi tisti odgovorni možje, ki zato jim občinska vera gre.

Da bo kelnarca nova, to je res lepo — kaj bo tako kar iz leta v leto šlo, so Unčani vsi v skrbeh, pa saj pozimi res ni treba dveh. Postrežba tudi sedaj je odlična, pa čeprav manjka ena gospodična.

Cerkniška »Delikatosa« je kuhinjo dobila brž se je iz rakovškega bifeja krama preselila in cerkniško opremo dobili so nazaj — bo zato kaj več prometa, ali kaj?

O rotaciji so tudi na Slivnici prebrali, pa so upravnika zamenjali saj prejšnji bil je gori dolga leta — sedaj prišel je fant, odšla je teta...

Gostilno so na Bločicah obnovili, potem prašiča so zaklali, in dobili ravno tisti veseli večer v vas občinske može — tu je, dober glas!

Na Rakeku je par »brezdomcev« zaprosilo za lokacijo, pa jo še ni dobilo — zmení se nihče ne za nje, le v Cerknici vse po maslu gre!

Tabla, nekda postrani pri klubski sobi, zdaj sama in na tleh kot v puščavi Gobi leži in nemo prosi usmiljeno roko, da zopet jo nazaž (morda) pritrdila bo.

Na Rakeku mož zbira stvari stare od drobnarij vse do pra-pra omare zato prispevaj kaj še ti občan, da muzej bo prej zagledal beli dan — to spomenik bo notranjske kulture pa čeprav bodo vmes avstrijske stenske ure.

Samopostrežba izum modernega je časa, pa se najde na Rakeku tudi taka »klasa«, ki raje več vzame kakor plača — (med njimi ni nobenega berača).

Sedem ura zvečer, železniška postaja, ni za dekleta lepše je podoba raja, za Prešerna »zgubljenih« tol'ko ur ni kot jih mladež tu prebdi, to je rakovška edina promenada — tako vsaj mislijo Tatjana, Joža, Nada.

Plačal je velike dnarje rakovski čevljar, da so mu zrihtali nov privatniški lokal, pa je prišel od Gostinstva velik mož češ, sedaj pa še nam plačal boš, ne izgovarjaj se, to je naša last — čevljar spremenil le drvarnice je strast — Vzdihne mož in oče, ta čevljar kje, le kje dobil bom denar?

Rakovška res nesrečna je mladina nima ničesar, seveda, razen kina, ki pa je tud' poglavje zase — filmi vedno so najslabše klase, enkrat ni toka, »drugič operaterja« dobro, da so našli v dvorani šoferja, da šli so iskat ga na dom — In jezni glasovi — v kino šel več ne bom!

Ko je glasbena šola (v domu) nastopala, so se zamajala tla majava, dol, v luknjo hitro so zdrevli vsi, ki so na odru kaj opravka imeli. Tam, na dnu, glaski nežni so cvilili, pa tudi dirigent ostal zvest je trhli dili.

Precej pogoste so mopedov tatvine, motorji začeli delat so skomine — nekdo se je razumel tud' v mopeđa prestave, ki bil je last nekdanjega moža postave. Ujeta »ptičica« vsaka drugače poje, a vsaka sraka ve: »Pusti, kar ni tvoje«.

Na koncu pa, kakor se v decembru reče, veliko, veliko zdravja in pa sreče v novem letu, če niste pa prestari, da bi vam prinesel kaj v košari dedek Mraz z dolgo belo brado, vam vsem skupaj želi

MILAVEC LADO